



Vlaams
Parlement

vergadering **C21**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 14 oktober 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de stopzetting van de activiteiten van de Nederlandstalige huisartsenkring Terranova in Brussel – 3013 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het Vlaams Gemeenschapsbeleid in Brussel – 3021 (2014-2015)	7
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het Steunpunt Taalwetwijzer – 3022 (2014-2015)	13
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de evaluatie van de 11 juliviering – 3026 (2014-2015)	16
VRAAG OM UITLEG van Elke Van den Brandt aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de hervormingen bij de Vlaams-Brusselse Media – 3027 (2014-2015)	20
VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over Strategie 2025 – 63 (2015-2016)	30
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de toepassing van het N-logo – 77 (2015-2016)	34

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de stopzetting van de activiteiten van de Nederlandstalige huisartsenkring Terranova in Brussel – 3013 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Zorg in eigen taal, Frans of Nederlands, moet in onze hoofdstad een evidentie zijn. De praktijk leert nochtans dat dit een voortdurende inspanning vereist.

Minister, in antwoord op een vraag om uitleg hebt u in de commissievergadering van 14 juli 2015 onze bezorgdheid gedeeld in verband met de activiteiten en de financiering van Nederlandstalige huisartsenwachtpost Terranova. Het RIZIV zette de huursubsidiëring aan Terranova stop, waardoor die zijn lokalen aan de Kliniek Sint-Jan moest verlaten. Er werd ook gediscussieerd over de omvorming van de huisartsenwachtdienst naar een tweetalige huisartsenwachtdienst voor heel Brussel, die van start zou moeten gaan op 1 januari 2016. Met andere woorden, tussen het stopzetten van Terranova en de opstart van die grotere en efficiënter werkende entiteit gaapte een najaar waarin Nederlandstaligen minder toegang zouden kunnen hebben tot Nederlandstalige gezondheidszorg.

U beloofde de problematiek aan te kaarten bij uw federale collega. Ik lees in het commissieverslag: "De contacten hierover met ministers De Block en Vanhengel zijn lopende. Ik zou nog even de tijd willen geven om te zien of er vooruitgang kan worden geboekt in functie van de datum die men zelf heeft vooropgesteld, namelijk januari 2016. Het zou een goede zaak zijn indien men tot die tweetalige wachtdienst zou komen. Is dit niet zo, dan moeten we verder blijven werken met de structuren die er nu zijn. Ik zal er niet op vooruitlopen. Het is in elk geval een goede zaak dat zolang niet alles in orde, de wachtpost Terranova blijft bestaan. Om geen vacuüm te creëren noch qua dienstverlening, noch qua financiën, zal ik zeker op uw vraag ingaan en mijn bezorgdheid verder aankaarten bij minister De Block en bekijken hoe dit het beste kan worden opgelost".

Nu vernemen we dat Terranova noodgedwongen zijn activiteiten op zijn vertrouwde stek heeft moeten stopzetten. Het RIZIV is uiteindelijk toch over de brug gekomen met middelen voor de huur. Naar ik vernomen heb, is Terranova inmiddels gehuisvest in Etterbeek, een locatie die minder centraal gelegen is.

Mijn vragen zijn enigszins bijgewerkt als gevolg van de ontwikkelingen van de voorbije weken. Wat is de stand van zaken precies inzake de tweetalige huisartsenwachtpost? Komt die er? Zo ja, wanneer? Er bereiken me overigens signalen dat de tweetaligheid van die dienst niet gegarandeerd zou kunnen worden, wat voor ons een ernstig probleem vormt en het voortbestaan van Terranova des te belangrijker maakt. Wat is het resultaat van de gesprekken met ministers De Block en Vanhengel? Is er zicht op een duurzame oplossing? Kunt u ons meer informatie bezorgen over de financiering van de taxidiensten naar de huisartsenwachtposten, zowel Nederlandstalige als Franstalige: hoe worden die gefinancierd?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: De spelregels in dit huis zijn zodanig dat ik niet kan antwoorden op vragen die, daarom niet onterecht, bijkomend worden gesteld, rekening houdend met ontwikkelingen van de voorbije weken. Ik wil de vraag over de taxidiensten zeker onderzoeken, maar ik kan er vandaag niet op antwoorden. Ik beperk me dan ook tot een antwoord op de oorspronkelijke

vragen. Het debat is trouwens nog niet afgelopen en we zien wel hoe die vraag aan bod kan komen.

Sta me toe om te beginnen met een kleine, maar niet onbelangrijke correctie. In de omschrijving van de vraag om uitleg staat te lezen dat het gaat om de stopzetting van de financiering van de Brusselse Huisartsen Kring Terranova. Dit is volgens mij een vergissing. Zoals jullie allicht weten, is de vzw Terranova een autonome wachtpost en geen wachtkring zoals de Brusselse Huisartsen Kring (BHAK). Beide dossiers zijn wel verweven, maar het gaat om twee aparte administratieve entiteiten. Voor alle duidelijkheid: de vraag betreft dus de financiering van de wachtpost Terranova.

Zoals u in uw vraag aangaf, mijnheer Poschet, hebben we de problematiek rond de wachtpost Terranova reeds een eerste keer besproken in de commissievergadering van 14 juli. Het ging toen over de onzekere financiële toekomst van de vzw. Kort samengevat antwoordde ik dat ik het evident vind dat Terranova blijft voortbestaan, met bijhorende financiering, totdat er sprake is van een volwaardige tweetalige wachtpost. Dit zou de Nederlandstalige dienstverlening tijdens de wachturen moeten garanderen.

Wat de financiering betreft, heb ik contact opgenomen met mijn collega De Block, aangezien zij daarvoor bevoegd is. Ook collega Vanhengel werd hierbij betrokken. Sindsdien hebben de betrokken actoren niet stilgezeten en zijn nieuwe elementen in dit dossier opgedoken.

Ik garandeer u dat de financiering door het RIZIV van Terranova gewaarborgd is tot eind dit jaar. U vraagt zich nu natuurlijk af waarom de activiteiten van Terranova dan zijn stopgezet. Het contract van Terranova met de Kliniek Sint-Jan werd stopgezet in de zomer, dus in de periode waarin er nog onzekerheid bestond over de toekomstige financiering van de vzw. Zodra positief nieuws kwam over de financiering door het RIZIV, heeft men geprobeerd het contract te hernieuwen. Dit bleek echter niet meer mogelijk. Kort daarna, op 27 augustus, zou Terranova de mogelijkheid hebben gekregen om, zowel op korte als lange termijn, zijn activiteiten voort te zetten in de lokalen van de Garde Bruxellois – Brusselse Wachtpost (GBBW). Tot op heden is men hierop niet ingegaan. Intussen is Terranova wel in gesprek met de VUB om gebruik te kunnen maken van de lokalen in de Schoofslaan. Volgens mijn informatie zouden deze gesprekken reeds in een vergevorderd stadium zijn, zelfs in die mate dat de wachtpost er vanaf morgen zijn intrek zou kunnen nemen.

Dat moet verder op het terrein worden bevestigd. De gesprekken verlopen goed, het huurcontract wordt vandaag of morgen getekend, zodat de verhuizing van de vzw kan worden voortgezet.

U vroeg, mijnheer Poschet, ook naar de continuïteit van de Nederlandstalige dienstverlening die in het gedrang zou komen, indien de Brusselse Huisartsen Kring nog steeds de erkende wachtdienst blijft organiseren. Toen Terranova tussen de twee huisvestingsplaatsen in zat, de vorige in de kliniek Sint-Jan en de huidige in de Schoofslaan, organiseerde ze zich via de mobiele wachters van de Brusselse Huisartsen Kring, vandaar ook uw terechte vraag over de taxidienst. Dat was geen ideale situatie, maar op die manier was de continuïteit van de dienstverlening wel gewaarborgd. Die continuïteit is met de nieuwe locatie uiteraard ook verder gewaarborgd.

De toekomst van de vzw hangt af van twee zaken, die met elkaar verband houden. Enerzijds moesten we een geschikte huisvesting vinden en dat is, tenminste voor de korte termijn, opgelost. Anderzijds is er de RIZIV-financiering in de toekomst. De beslissing daarover ligt, zoals u weet, bij het RIZIV, maar ik zal de kwestie van de waarborgen en de continuïteit bij minister De Block

aankaarten. De contacten zijn er, maar er is nog geen beslissing genomen. Ik kan u wel meegeven dat een RIZIV-financiering steeds wordt vastgelegd voor een periode van zes maanden. Dat geldt voor alle wachtposten. Een financiële zekerheid voor de lange termijn kan dus nooit worden gewaarborgd.

We zitten nu in een lastige tussenperiode. De huisvesting voor de wachtpost is gegarandeerd. Vragen over de bereikbaarheid ervan door de minder centrale ligging zijn inderdaad pertinent. Het nieuws over de nieuwe huurovereenkomst in de Schoofstraat is heel vers en ik zal met de wachtpost contact opnemen om te zien hoe ze dat kunnen oplossen.

De bredere context en de vraag of de tweetalige wachtpost er al dan niet komt, wil ik verder bekijken. Wat mij betreft kan ik daar zelfs komende week al op antwoorden. Op het ogenblik vang ik zeer uiteenlopende signalen op. Bepaalde dokters zeggen dat de zaken in de goede richting evolueren, andere zeggen het tegenovergestelde. Het is moeilijk een helder zicht te krijgen op de stand van zaken. Ik heb altijd gezegd dat zolang de garanties en het goed functioneren van een werkelijk tweetalige wachtdienst niet vervuld zijn, we moeten zorgen dat we de Nederlandstalige wachtdienst zoals die vandaag bestaat, kunnen voortzetten. Voor de huisvesting hebben we een oplossing bereikt en wat betreft het RIZIV zal ik de nodige contacten met minister De Block onderhouden.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Dank, minister, voor uw antwoord. Ik ben blij dat het RIZIV de huisartsenwachtpost vzw Terranova tot het einde van dit jaar zal financieren. We rekenen er ook op dat u bij uw collega voort zult lobbyen voor de voortzetting nadien.

Misschien hoor ik vooral de mensen voor wie het glas half vol is, maar mij bereiken in elk geval berichten dat de werkelijke tweetaligheid van een een-gemaakte Brusselse huisartsenwachtpost niet gewaarborgd zou zijn. Voor ons moet er op dat punt een waterdichte garantie zijn voor we naar dat systeem kunnen overgaan.

Ik begrijp dat u mijn bezorgdheid over de bereikbaarheid deelt. Dat Terranova in een locatie van de VUB zit, is goed en het kan tot synergie leiden, maar tot voort kort zaten ze op een locatie die vlot bereikbaar was, zowel met metro, als premetro, als bus en voor veel mensen zelfs te voet.

Die taxidiensten hebben dus een belangrijke rol te spelen. Ik begrijp dat u daar nu niet op kunt antwoorden en ik wil u ook niet dwingen tot een nietszeggende reactie. Ik zal daarop dus zeker nog terugkomen. We zullen het op de voet blijven volgen, want voor ons blijft het een cruciaal dossier voor iedereen in Brussel die nood heeft aan Nederlandstalige zorg.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Voorzitter, dit is een relevante vraag. Het is goed dat er een oplossing is en dat Terranova een nieuwe locatie heeft gevonden, maar de vzw zal daardoor geografisch een ander publiek aanspreken. Sommige patiënten zullen mee verhuizen, maar ik ga ervan uit dat mensen uit Jette, Berchem, Ganshoren die stap niet zullen zetten. Er is nu wel de tweetalige huisartsenkring, maar op welke manier krijgt de Brusselse bevolking daarover informatie en hoe wordt er over het nieuwe systeem gecommuniceerd? Ik hoop ook dat Terranova op de nieuwe site bij de VUB haar werking kan blijven voortzetten, want die biedt op heel veel zorgvragen een sterk antwoord. Is er een communicatiestrategie uitgewerkt, zullen de Brusselaars geïnformeerd worden over het juiste wachtnummer? Ikzelf ging ook automatisch naar Terranova en hoe weet ik nu waar ik naartoe kan?

De voorzitter: De heer Persyn heeft het woord.

Peter Persyn (N-VA): Ik dank collega Poschet voor de belangrijke en pertinente vraag en de minister voor het antwoord. Ik ben blij dat u, minister, een genuanceerd zicht heeft op de situatie, maar ik wil u ook aansporen om, met het dynamisme dat u eigen is, ook proactief contact te nemen met de twee 'kampen' van Nederlandstalige huisartsen om hun verzuchtingen te horen. Anders gaan we te veel aan symptoombestrijding op de korte termijn doen. Er is nu een oplossing voor de wachtpost, maar het probleem zit natuurlijk dieper. Voor de hele welzijnssector wordt de Brusselnorm niet gehaald, terwijl dat voor de andere beleidsdomeinen wel lukt. Ik pleit voor een actief overleg met uw Brusselse collega's en met uw Vlaamse collega Vandeuren over een impulsbeleid voor de hele welzijnssector, maar vooral voor de eerste lijn in Brussel. Ik heb contacten met ex-collega's van mij. Vroeger was ik ook huisarts en heb ik gewerkt op het Huis voor Gezondheid. Daar zit heel wat expertise, die onvoldoende wordt aangesproken en die kan worden ingezet in een positief impulsbeleid om jonge huisartsen in Brussel te houden of naar Brussel aan te trekken. Heel wat afgestudeerden van de VUB zouden wel een carrière in Brussel willen, maar zien dat momenteel om tal van redenen niet zitten. Ik zal geen recept voorschrijven, maar de stakeholders hebben daarover hun ideeën en u bent de geschikte persoon om de discussie te animeren.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Ik heb nog een kleine opmerking. Het RIZIV zal wel overgaan tot financiering van Terranova tot het einde van het jaar. Terranova zegt echter pas te willen opgaan in een tweetalige wachtdienst wanneer die echt tweetalig is. Riskeren we met deze reactie niet dat die tweetaligheid net onder druk blijft staan?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Nog enkele slotbeschouwingen. Over de praktische vragen over de bereikbaarheid en de communicatie over de nieuwe locatie mag u gerust schriftelijke vragen stellen, maar we hebben wel te maken met een vzw die zich organiseert zoals ze wil. Ze kunnen wel ingaan op onze wensen, maar ze maken geen deel uit van mijn administratie. Als ze zich op een andere locatie vestigen, neem ik aan dat ze ook wel met de, overigens zeer terechte, bezorgdheden van hun patiënten bezig zijn. Op het ogenblik is het nieuws iets te recent voor mij om uit de losse pols op de praktische vragen te antwoorden. Stel ze zeker via de geëigende weg, en dan antwoorden wij erop na contact met hen.

De afgelopen weken hadden we inderdaad contacten met dokters in verspreide slagorde en we proberen daarbij door de bomen het bos te zien.

Op het ogenblik denk ik dat de bereidheid in de Brusselse Huisartsen Kring om over te gaan naar de tweetalige dienstverlening nog steeds dezelfde is, namelijk een 60/40-verhouding. Er is met andere woorden een significante meerderheid voorstander, maar de verhouding is ook niet van die aard om alles vlotjes te laten verlopen. Ik luister ook zeer aandachtig naar de tegenstanders, van wie ik er sommige zeer goed ken, om ervoor te zorgen dat we een slag om de arm houden zolang we niet helemaal zeker weten dat de reële tweetaligheid gegarandeerd is. Dat het allemaal wat langer duurt dan misschien goed is, kan ik alleen maar beamen, maar op het ogenblik zijn alle voorwaarden voor een goede Nederlandstalige dienstverlening nog steeds gegarandeerd.

Het bredere plaatje neem ik zeker mee naar collega Vandeuren. Het kan aan bod komen zowel tijdens de bespreking van zijn en mijn beleidsbrieven voor het komende jaar.

Ik deel de bezorgdheden die hier vandaag zijn geuit, en achter de schermen zijn we druk bezig om het allemaal goed in het oog te houden en ervoor te zorgen dat het ene of het andere scenario tot een goed einde kan worden gebracht. Op het ogenblik loopt het een beetje parallel, wat de duidelijkheid niet vergroot. Mijn voornaamste bekommernis voor de komende dagen en weken is in elk geval een heldere communicatie met de patiënten.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Ik ben blij dat onze bekommernis breed en over de partijgrenzen heen wordt gedragen. Het is ook geen politiek spel, het gaat over de gezondheid en het welzijn van onze Brusselaars. De bekommernis over de communicatie is zeer terecht, maar het gaat inderdaad om een vzw, en wij zijn de laatste partij die initiatieven van onderuit wil opleggen wat ze precies moeten doen. De locatie wordt echter betaald met overheidsgeld. We kunnen dus misschien wel een klein stukje sturen. In elk geval blijf ik het op de voet volgen en kunt u, minister, een schriftelijke vraag verwachten over de taxi's.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Dan zal ik u ook een beter antwoord kunnen geven. Dat is mijn voornaamste bekommernis.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgewerkt.

**VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het Vlaams Gemeenschapsbeleid in Brussel
– 3021 (2014-2015)**

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, in uw nota aan de Vlaamse Regering van 17 juli 2015 geeft u een uitvoerige toelichting over het Vlaams Gemeenschapsbeleid in Brussel. Hierin wordt onder meer verwezen naar het overleg met het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie evenals naar de installatie van een ambtelijke gemengde commissie voor de opvolging en ondersteuning van het Vlaams beleid in onze hoofdstad. De heropstart van de taskforce over de verschillende beleidsdomeinen is voor dit najaar gepland. Opvallend is dat er in de nota niet wordt gesproken over gemeenschapsmateries zoals gezondheidsbeleid en bijstand aan personen. Dat zijn nochtans belangrijke bevoegdheden voor de Brusselaars, die sinds de jongste staatshervorming worden uitgeoefend door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC). Ze hebben betrekking op personen of openbare en privé-instellingen. Het is ook van belang te benadrukken dat de GGC een overleg- en coördinatieorgaan is tussen de beide gemeenschappen. De bevoegdheden ervan zijn bepaald in de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot Hervorming der Instellingen, die een lijst van de persoonsgebonden aangelegenheden vastlegt.

Het betreft enerzijds bevoegdheden inzake gezondheidsbeleid, zoals zorgverstrekking binnen en buiten het ziekenhuis, gezondheidsopvoeding en preventieve geneeskunde, en anderzijds bevoegdheden inzake welzijnsbeleid, zoals gezin, maatschappelijk welzijn, opvang en integratie van de migranten, derde leeftijd, jeugdbescherming, sociale bijstand aan de gedetineerden, minder-validen. Ten slotte heeft de GGC ook een bevoegdheid inzake de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen. Het gaat daarbij om algemene, chronische en psychiatrische ziekenhuizen, rusthuizen, woningen voor bejaarden en dergelijke meer.

Met de zesde staatshervorming werden aan de GGC belangrijke extra bevoegdheden toegekend ten aanzien van de Brusselaars en ten aanzien van de instellingen, centra en diensten die gevestigd zijn binnen het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Zo is de GGC bevoegd geworden voor kinderbijslag, geboortepremies en adoptiepremies, bevoegdheden die vele families in Brussel raken. Ook het jeugdsanctierecht, het nemen van maatregelen ten aanzien van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit (MOF) hebben gepleegd, is een nieuwe bevoegdheid van de GGC.

In uitvoering van de zesde staatshervorming heeft de Franse Gemeenschap, of beter gezegd hebben de Franstalige partijen, op 19 september 2013 de Sint-Emilie-akkoorden gesloten. Daarin kwamen ze overeen dat Wallonië en Brussel hun beleid inzake de nieuwe bevoegdheden maximaal op elkaar zullen afstemmen. Dat betekent onder meer dat Wallonië en Brussel een gemeenschappelijk systeem van kinderbijslag willen opzetten. Vlaamse gezinnen in Brussel dreigen hierdoor te moeten toetreden tot een kinderbijslagstelsel van de Franse Gemeenschap, dat eigenlijk voor Wallonië en Brussel geldt. Dat stelsel heeft geen enkele band met het gezinsbeleid dat hun eigen Vlaamse Gemeenschap voert. Vlaamse Brusselaars zullen allicht ook nauwelijks in hun eigen taal en met hun eigen specifieke noden terecht kunnen. We weten dat uiteraard nog niet zeker, maar hierover rijzen vragen. Enige waakzaamheid vanuit de Vlaamse Regering lijkt me hier dan ook geboden.

Het is de minister ook niet onbekend dat de bijzondere wet met betrekking tot de Brusselse instellingen van 12 januari 1989 bepaalt dat het lid van de Vlaamse Regering, wonend in Brussel, de vergaderingen van het College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie kan bijwonen, weliswaar met raadgevende stem. De bijzondere wetgever had aldus de bedoeling om het overleg, de coördinatie en de samenwerking tussen de Vlaamse Regering en het College van de GGC te benadrukken. Gelet op de aangehaalde extra bevoegdheden is die rol steeds belangrijker. De minister heeft reeds in een vorig debat aangegeven dat hij de vergaderingen van de GGC zal bijwonen.

Minister, wat is de stand van zaken binnen het College van de GGC met betrekking tot de nieuwe bevoegdheden zoals de gezinsbijlagen, de geboortepremies, de adoptiepremies en ook het jeugdsanctierecht? Op welke manier hebt u als Vlaams minister kunnen wegen op die dossiers? Op welke manier volgt de Vlaamse Regering, via uw kabinet, de voorbereiding van dossiers binnen de interkabinettenwerkgroepen op?

Hoe vervult de GGC haar rol als overleg- en coördinatieorgaan tussen de beide gemeenschappen met betrekking tot deze, zeer belangrijke, nieuwe bevoegdheden? Het is absoluut noodzakelijk dat de Vlaamse en de Franse Gemeenschap overleg plegen. Beide gemeenschappen zijn in Brussel aanwezig. Het is dan ook goed dat afspraken worden gemaakt en dat er coördinatie is. Hoe verloopt het overleg en de coördinatie voor het uit te werken beleid inzake de nieuwe bevoegdheden?

Kunt u toelichting geven over uw rol als lid met raadgevende stem van het College van de GGC?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Als minister bevoegd voor de Brusselse aangelegenheden volg ik de werking van de GGC uiteraard. Ik wil hierbij coördinerend en faciliterend te werk gaan, en niet in de plaats treden van de functioneel bevoegde ministers in de Vlaamse Gemeenschap en het GGC-College. Mijn rol in het GGC-College mag er met andere woorden niet toe leiden dat de politieke eindverantwoordelijken hun rol niet meer zouden opnemen. Ze zouden dat overigens ook niet toelaten.

In die zin houd ik mij te allen tijde collegiaal beschikbaar en volg ik de dossiers op. Ik hoed er mij echter voor om cavalier seul te gaan spelen, zeker als dat niet in samenspraak met Vlaamse collega's gebeurt. In het dossier van de verplichte inburgering hebben collega Homans en ik in het recente verleden samen een initiatief richting de GGC genomen. In de dossiers waarnaar de heer Vanlouwe verwijst, hebben collega Vandeurzen en ik nog geen gezamenlijk initiatief genomen omdat dit nog aan de orde is geweest. Straks ga ik hierop dieper in.

De werking van de GGC volg ik als volgt op. Ik krijg de agenda van het College van de GGC en ik heb toegang tot alle documenten. Mijn kabinet neemt regelmatig zelf het initiatief om de stand van zaken over concrete GGC-dossiers op te vragen. De uitwisseling van informatie gebeurt voornamelijk via die twee kanalen. Ik ben echter niet betrokken bij het beleidsvoorbereidend werk tussen de kabinetten van de GGC en binnen de Brusselse Regering. Dat is logisch en ligt in de lijn van de verwachtingen, aangezien de GGC een autonoom bestuur is met eigen besluitvorming.

Ik wil de verwachtingen die zouden kunnen bestaan, dan ook temperen. Het beleid krijgt vorm vooraleer het op het College wordt geformaliseerd. Indien overleg met de Vlaamse Gemeenschap nodig is, dan moet dat gebeuren in de beleidsvoorbereidende fase en gebeurt dat het best door de functioneel bevoegde ministers en collegeleden.

Dat brengt me bij de vragen over de concrete dossiers. Over de geboorte- en adoptiepremies zijn nog geen agendapunten op het college van de GGC geplaatst. De collegeleden hebben dus nog geen concrete afspraken gemaakt. Dat geldt ook voor het dossier van jeugdsanctierecht. Het is nog te vroeg om hierover vanuit het beleidsdomein Brusselse Aangelegenheden verslag uit te brengen.

Over kinderbijslag kan ik iets meer informatie geven, hoewel ook hier de inhoudelijke discussie nog moet worden gevoerd. Op dit moment verlopen de contacten tussen de verschillende overheden en gemeenschappen, met name de Vlaamse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Waalse Gewest en de GGC op het niveau van het comité ad hoc. Dat heeft de opdracht om de politieke krijtlijnen met betrekking tot de samenwerking tussen de verschillende entiteiten uit te tekenen. Elke entiteit beslist natuurlijk volledig autonoom over de inhoudelijke invulling van het kinderbijslagsysteem. Het zwaartepunt inzake samenwerking tijdens het transitieproces en na de overdracht van de bevoegdheden ligt echter bij het comité ad hoc. Het samenwerkingsakkoord dat nog moet worden gesloten, zal ook in dit comité worden voorbereid. Het beheer en de uitbetaling van de kinderbijslagen door de verschillende overheden moet ten vroegste op 1 januari 2016 en ten laatste op 1 januari 2020 rond zijn. Tot zover de algemene stand van zaken.

Voor Brussel verwijs ik in de eerste plaats naar de beleidsverklaring van de GGC. Hierin wordt benadrukt dat de prioriteit erin bestaat zich te focussen op de continuïteit van de uitbetaling van de kinderbijslag. De voorbereiding hiervan is bezig. Daarnaast heeft het College van de GGC op 3 september 2015 akte genomen van de nota over de overdracht van de bevoegdheid inzake kinderbijslag. Die nota handelt over een aantal aspecten en regelingen voor de periode tijdens de overgangsfase. Zo hebben bijvoorbeeld de kabinetten van de bevoegde ministers de opdracht gekregen om de juridische aspecten van het betalingscircuit uit te diepen.

Verder kan ik meegeven dat binnen de GGC is afgesproken dat er een instelling van openbaar nut (ion) zal worden opgericht die het beheer van onder meer de kinderbijslagen op Brussels grondgebied op zich zal nemen.

Over veel zaken is echter nog geen beslissing genomen. Ook op Vlaams niveau moeten trouwens nog beslissingen worden genomen. Ik heb begrepen dat minister

Vandeurzen aan een aantal bouwstenen voor een toekomstig systeem van kinderbijslag denkt. Ook hier kunnen die bouwstenen niet worden gezien als een voorafname op de uiteindelijke besluitvorming, maar enkel ter voorbereiding van het debat. Over belangrijke zaken zoals de hoogte van de bedragen en de manier waarop de kinderbijslag zal worden uitbetaald, is de discussie nog gaande.

Mijnheer Vanlouwe, ik begrijp uw bezorgdheid en betrokkenheid. Het gaat hier immers over kinderen en geld, een belangrijke aangelegenheid. Op dit moment is het nog te vroeg om een inhoudelijke discussie te voeren. De cruciale vraag die we ons in het verloop van het proces moeten blijven stellen, is welke impact een bepaalde beslissing heeft op een Brussels kind. Ook moeten we de vergelijking maken met een Vlaams kind of vice versa. Net als u hoop ik dat er uiteindelijk een min of meer gelijkaardige behandeling komt, al is het niet denkbeeldig dat de GGC en Vlaamse Gemeenschap andere klemtonen zullen leggen.

Voor mijn antwoord op uw laatste vraag verwijs ik naar gelijkaardige vragen die mij in het verleden werden gesteld. Kort samengevat komt het erop neer dat ik de werking van de GGC wel op de voet volg, maar dat ik me niet bezig hou met de dagelijkse werking van de GGC. Indien op basis van de agenda verder overleg nodig is, wil ik ter zake zeker initiatief nemen. Ik respecteer daarbij de autonomie van de GGC. Mijn principe is dat ik niet intervenieer of geen actie onderneem in louter 'Brusselse' dossiers. Mijn aanwezigheid in de GGC is er niet in functie van een politieke agenda. Ik zal wel interveniëren als het onderwerp raakvlakken heeft en interfereert met bevoegdheden en belangen van de Vlaamse Gemeenschap.

In dat opzicht heb ik u tijdens onze vorige commissievergadering al meegegeven dat ik hierover met mijn homoloog uit de Franse Gemeenschap, minister Madrane, van gedachten heb gewisseld. Ook zijn er al contacten geweest tussen onze kabinetten. We gaan na of het mogelijk is om in de toekomst samen aanwezig te zijn op het College van de GGC. Dit zou volgens mij in november moeten gebeuren. We kunnen dan een aantal dossiers in hun geheel bestuderen en de uitgangspunten van de GGC, de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap naast elkaar te leggen. Het moet verder gaan dan een loutere gedachtewisseling. Het is de bedoeling dat we weten waar we staan, in welke richting we gaan en dat we duidelijk maken wat voor de Vlaamse Gemeenschap de belangrijkste punten zijn. Dat zal in eerste instantie gebeuren voor twee belangrijke dossiers, namelijk de Vlaamse sociale bescherming en de inburgering in Brussel. Uiteraard zal ik hierbij nauw contact houden met de functioneel bevoegde ministers in de Vlaamse Regering.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, het is positief dat minister Gatz de werking van de GGC op de voet volgt. De GGC is uiteraard een zeer specifieke instelling. Het is eigenlijk het orgaan waar de Vlaamse en de Franse Gemeenschap elkaar moeten ontmoeten. Brussel is dan ook een zeer specifieke stad. Dat is een troef en een voordeel. Soms hebben burgers een keuzemogelijkheid en bestaan er verschillen in het respectieve aanbod van beide gemeenschappen. Brusselse Vlamingen en Franstalige Brusselaars kiezen soms elk voor hun eigen systeem. Dat is een goede zaak.

Iedereen weet dat het tijdens de vorige legislatuur de bedoeling was om de GGC af te schaffen en in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest te doen opgaan. Inmiddels heeft de GGC meer bevoegdheden gekregen. De Vlaamse Gemeenschap, en meer bepaald de Vlaamse Regering, heeft dan ook de taak om op die dossiers te wegen.

De minister heeft gezegd dat hij de autonomie van de GGC respecteert. Hij is zelf betrokken bij de werking van het orgaan. In een vorig debat heeft hij

aangegeven dat hij de vergaderingen van het College van de GGC zou bijwonen. Ik vind dat zeer positief, want op die manier kan hij echt op de dossiers wegen. Het is echter evenzeer van belang dat de minister op de beleidsvoorbereiding, dus de interkabinettenwerkgroepen, weegt.

Ik heb begrepen dat er nog geen concrete initiatieven zijn in dossiers zoals het jeugdsanctierecht of de geboorte- en adoptiepremies. Ondertussen zijn reeds heel wat initiatieven genomen inzake de kinderbijslag. Het mag ook niet de bedoeling zijn dat de Vlaamse Gemeenschap op een bepaald ogenblik voor voldongen feiten wordt geplaatst, zodat ze niet meer op die dossiers kan wegen.

Ik weet dat u goede contacten hebt met de leden van het GGC-college. Dat is uiteraard goed, maar het is vooral van belang om ook onze inhoudelijke inbreng vanuit Vlaanderen op die Brusselse dossiers over te brengen. Het zijn inderdaad Brusselse dossiers, maar als Brusselse Vlamingen behoren wij tot die Vlaamse Gemeenschap. Dan is het goed dat er, wat mij betreft, een soort van GGC-kader zou ontstaan en dat er daarbinnen twee sporen zouden worden gevolgd, net zoals er nog een federaal kader bestaat inzake Onderwijs, met een tweesporenbeleid, een beleid inzake onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap met eigen eindtermen en een beleid inzake onderwijs van de Franse Gemeenschap met eigen eindtermen, waarbij er verschillen zijn, en waarbij de Brusselaars de keuze hebben tussen beide systeem. Dat is ook het voordeel: die keuzevrijheid die in Brussel bestaat.

Ik hoop dat wij met betrekking tot onder meer kinderbijslag kunnen werken aan een dergelijk systeem: een GGC-kader met daarin een Vlaams en een Franstalig spoor, waarbij de Brusselaar de mogelijkheid heeft om te kiezen. Zo is het ook met inburgering. Minister, ik vind het een positieve zaak dat minister Homans en u daar al initiatieven hebben genomen ten aanzien van het GGC-orgaan. Ik hoop dat er binnenkort ook inzake Welzijn door minister Vandeurzen gelijkaardige initiatieven zullen worden genomen, en dat we echt tot een systeem kunnen komen waarbij het Vlaams-Brussels systeem aansluiting vindt bij de Vlaamse sociale bescherming, en waarbij er ook aan Franstalige kant een volwaardig systeem wordt uitgebouwd, uiteraard met eigen accenten en eigen initiatieven, maar waarbij de Brusselaar de mogelijkheid heeft om te kiezen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Mijnheer Vanlouwe, als het over de manier gaat waarop de bevoegdheden worden ingevuld, komen Groen en de N-VA niet overeen. Ik begrijp uw pleidooi. Het is consequent, maar ik hoop van harte dat het er niet komt. Als we in Brussel naar een systeem gaan waarbij we voor elk aspect van de bevoegdheden een tweesporenbeleid krijgen – u noemt dat keuzevrijheid, maar ik noem het een sociaal beleid op twee snelheden –, zou dat heel jammer zijn. Het maakt niet uit waar je in Brussel woont of wie je bent, je hebt recht op dezelfde sociale bescherming, en die moet worden uitgewerkt. Als we naar een afzonderlijk Vlaams en Franstalig systeem gaan, organiseren we een soort van subnationaliteiten in Brussel. Ik weet dat dat uw voorstel is, maar u weet dat mijn partij vindt dat een Brusselaar een Brusselaar is en dat we vanuit die context moeten vertrekken.

Ik vind het ook vreemd dat u er blijkbaar van uitgaat dat de Nederlandstaligen in het parlement van de GGC een meerderheid al dan niet kunnen tegenhouden. Er is een dubbele meerderheid nodig. Er kan dus geen beleid opgemaakt worden in Brussel over de gemeenschapsmateries zonder ook een meerderheid aan Nederlandstalige kant. Dat betekent dat als u vreest dat de belangen van de Nederlandstaligen in Brussel in gevaar zijn, dat dat parlement effectief tegen die voorstellen moet stemmen. Als er aan Nederlandstalige kant geen meerderheid wordt gevonden, zal dat voorstel er niet komen. Dat is een heel belangrijke

hefboom. We zitten beiden in de oppositie in Brussel, we kunnen allebei niet akkoord gaan met de beslissingen van de GGC, maar democratisch gezien is er daar wel een meerderheid, en op die manier een controleorgaan dat mee betrokken is bij het opmaken en het uitvoeren van het beleid.

Dat wil niet zeggen dat onze minister geen rol heeft te spelen in de GGC. Niet om dat beleid mee te sturen maar om op tijd te zien dat er mogelijk potentiële conflicten of synergieën zijn. Het overleg versterken, zorgen dat er een goede informatiedoorstroom is: dat is absoluut een rol voor deze minister. Maar mee het beleid uittekenen van een onafhankelijk en zelfstandig orgaan, dat lijkt mij iets verder gaan dan de bevoegdheid die een minister van Brussel mag hebben.

Mijnheer Vanlouwe, u hebt het over keuzevrijheid. Wat betreft kinderbijslag is Groen ervan overtuigd dat je het best voor ieder kind eenzelfde type kinderbijslag geeft, en dat je in dezelfde stad beter geen verschillende modellen hebt. Ieder kind moet een gelijke bijslag krijgen. U hebt daar een andere mening over, en dat is uiteraard uw volste recht.

Voor wat betreft inburgering vind ik het zo mogelijk nog gekker omdat je eigenlijk aan een nieuwkomer, die per definitie nog niet tot de gemeenschap behoort, gaat zeggen dat hij zich moet inburgeren, maar dat hij eerst moet kiezen in welke gemeenschap hij dat gaat doen. Neen, de inburgering gebeurt in Brussel. Ik vind het dus zeer logisch en zeer positief dat er eindelijk werk wordt gemaakt van een Brussels inburgeringsbeleid, zodat die achterstand daar wordt weggewerkt.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Het is inderdaad een interessante discussie waarin Groen en de N-VA lijnrecht tegenover elkaar staan. Minister, ik had natuurlijk graag van uw vernomen wat uw visie is over de manier waarop wij dat kunnen uitbouwen. Ik kan alleen maar vaststellen dat Vlaanderen in het verleden en nog steeds heel veel initiatieven heeft genomen en neemt in Brussel, en dat heel wat Brusselse Vlamingen maar ook anderstalige Brusselaars al vele jaren de voordelen zien van dat systeem. Ik verwijst uiteraard naar de Vlaamse zorgverzekering, naar het succes van het Nederlandstalige onderwijs en naar het volledige inburgeringsverhaal in Brussel.

Mevrouw Van den Brandt, u zegt dat het te gek voor woorden is dat er een afzonderlijk systeem zou bestaan. Wel, het is te gek voor woorden dat Vlaanderen ondertussen al zoveel jaren investeert in de Huizen van het Nederlands en in het inburgeringstraject in Brussel, terwijl de Franse Gemeenschap achterblijft. Dat is te gek voor woorden. Indien het een gewestbevoegdheid was geweest, dan was er tot op vandaag geen Huis van het Nederlands en geen inburgeringstraject in Brussel. Het was een goede zaak dat dit een Vlaamse bevoegdheid was, en dat Vlaanderen die initiatieven tot op heden al genomen heeft in Brussel. Dat is in het voordeel geweest van vele nieuwkomers, die vrijwillig konden intekenen op dat inburgeringstraject. We kennen de cijfers, ik heb ze een tijdje geleden bekendgemaakt. Ik ken ze nu niet meer uit het hoofd.

Iets meer dan 10 procent van het beleidsdomein Inburgering gaat naar initiatieven in Brussel. Dit toont opnieuw de meerwaarde aan van een traject dat Vlaanderen in Brussel aanbiedt en waar alleen vele nieuwkomers in Brussel beter van zijn geworden. Ik ben blij dat die initiatieven er zijn. Ik ben, net als iedereen hier, ook zeer positief ten aanzien van het Nederlandstalig onderwijs. We kennen de kwaliteiten ervan. Er bestaat inderdaad discussie over immersie en dergelijke. Maar Vlaanderen blijft wel investeren in Brussel.

Minister, ik heb u het kader geschetst dat voor ons van belang is: een algemeen GGC-kader met een tweesporenbeleid. Als mevrouw Van den Brandt zegt dat

ieder kind eenzelfde systeem moet kennen, dan zeg ik dat we in het verleden ook de verschillen kenden tussen kinderen van werknemers, kinderen van ambtenaren en kinderen van zelfstandigen. Die zaten allemaal in een ander systeem. Blijkbaar is 'één kind/un enfant' al verschillend wanneer de ouders nog maar een ander beroep uitoefenen. Waarom zouden we dan in Brussel niet een tweesporenbeleid hebben waarbij iedere gemeenschap zijn eigen accenten kan leggen in het kader van een gezinsbeleid of in het kader van de nieuwe bevoegdheid inzake kinderbijslag? Ook inzake inburgering is het perfect mogelijk om een GGC-kader te creëren dat door de GGC wordt bepaald met bepaalde doeleinden die moeten worden bereikt maar waarin er twee trajecten bestaan, opnieuw met ieder zijn eigen accenten, maatschappelijke oriëntatie of de vereiste taalkennis, en waar er andere gevoeligheden zullen bestaan. Ik denk dat ook de nieuwkomers er alleen maar beter van zullen worden, wanneer het ook een verhaal is van rechten en plichten.

Minister, ik kijk alvast uit naar uw antwoord op deze toch wel concrete vragen. We zullen het vandaag blijkbaar niet krijgen. Ik zal er zeker en vast nog een vraag over stellen.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Vanlouwe, u dringt aan. Geen enkel probleem hoor! Ik heb een concreet antwoord gegeven op uw vraag, en verder heb ik al veel problemen opgelost door niet te vroeg te spreken. Dat is nu eenmaal het lot van een minister. Maar ik heb u gezegd dat ik mij ertoe heb geëngageerd om de komende weken wel degelijk op het GGC-College een nauwere opvolging te doen dan de nauwe opvolging die ik al doe. Verder volg ik het regeerakkoord dat door deze regering gesloten is. Ik weet dat sommigen dit tegenwoordig zien als een moment van zwakte, maar ik denk dat het zeer goed is om in een meerderheid van de gevallen het regeerakkoord te volgen.

Mijnheer Vanlouwe, dit zijn belangrijke debatten. Maar ik ga geen voorafnames doen op debatten als ik niet beschik over alle puzzelstukken binnen een bepaald beleidsdomein, ook niet die van de functioneel bevoegde ministers. Inburgering is wat verder gevorderd dan Vlaamse sociale bescherming. Ik speel mijn coördinerende rol volgens mij correct. Ik loop een beetje voorop, maar ik ga ook geen kilometers voorop lopen want dat loopt meestal slecht af.

Wij zullen dat debat hier zeker nog voeren omdat het niet verdwijnt. Ik heb voor de zoveelste keer met belangstelling geluisterd naar het interessante spanningsveld tussen de heer Vanlouwe en mevrouw Van den Brandt. Maar ik heb geluisterd, en dat is alles.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het Steunpunt Taalwetwijzer – 3022 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, collega's, minister, eind januari 2015 stelde in deze commissie de heer Willy Segers een vraag over de werking van het Steunpunt Taalwetwijzer. Op dat ogenblik bleek dat wie contact opnam met het Steunpunt het volgende antwoord kreeg: "Het Steunpunt Taalwetwijzer is onbemand van 24 december 2014 tot 20 mei 2015. Uw vraag zal gedurende deze periode dan ook onbeantwoord blijven. Onze excuses voor dit ongemak. U kunt met eenvoudige vragen terecht bij de Vlaamse Infolijn."

Eerder bleek dat het Steunpunt al verschillende periodes van onbeschikbaarheid kende ingevolge personeelwissels. Uit jaarverslagen bleek onder meer dat er in 2004, 2005, 2008, 2013 en 2014 langere periodes waren waarin het Steunpunt Taalwetwijzer onbemand was, waardoor er geen systematische registratie plaatsvond van het aantal dossiers.

Minister, in uw antwoord op de vraag van de heer Segers en uit het debat dat volgde in de commissie, bleek dat er een probleem bestond inzake de continuïteit van de dienstverlening. Er waren technische problemen met de website, die midden februari 2015 opnieuw operationeel zou zijn. U omschreef de discontinuïteit en de technische problemen als de wet van Murphy. U noemde de taalwetgeving zelf de wet van Murphy. U was van mening dat de dienstverlening door het Steunpunt Taalwetwijzer naar best vermogen werd ingevuld en dat de opgelopen achterstand zou worden weggewerkt. Bovendien antwoordde u te willen onderzoeken hoe een orgaan coördinerend kan optreden. Dat is alvast, wat mij betreft, zeer belangrijk. Hierbij werd verwezen naar de bevoegdheden van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en de Taalwetwijzer. Zoals u weet, hebben ook de diensten van de Brusselse vicegouverneur, van wie we onlangs het verslag hebben gekregen, opnieuw aangetoond dat er niet echt een vooruitgang is. Er zijn ook dossiers van het comité P en van andere organen die bepaalde bevoegdheden hebben in verband met de taalwetgeving.

Na uw verwijzing naar de technische problemen en de onderbemanning blijkt ondertussen dat de vernieuwde website www.taalwetwijzer.be sinds mei 2015, toen hij dus eigenlijk operationeel had moeten zijn, het volgende weergeeft: "Wegens technische problemen is het Steunpunt Taalwetwijzer sinds zaterdag 16 mei tijdelijk niet bereikbaar via taalwetwijzer@vlaanderen.be noch via het contactformulier op de website. U kan uw vragen betreffende de taalwetgeving sturen naar charlot.bonte@kb.vlaanderen.be. Onze excuses voor het ongemak." Het lijkt er dan ook op dat er toch wel sprake is van een structureel en fundamenteel probleem bij het Steunpunt Taalwetwijzer.

Minister, kunt u toelichting geven over deze nieuwe problemen met het Steunpunt Taalwetwijzer? Op welke wijze is er al nagedacht over een betere coördinatie van de taalklachten die nu behandeld worden door de Taalwetwijzer, de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, de vicegouverneur van Brussel, comité P, enzovoort? Hebt u hierover al overleg gehad met uw collega's in de Federale Regering, de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en de Franse Gemeenschapsregering, of wanneer plant u om hierover een initiatief te nemen?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Het bericht: "Wegens technische problemen is het Steunpunt Taalwetwijzer sinds zaterdag 16 mei tijdelijk niet bereikbaar via taalwetwijzer@vlaanderen.be, noch via het contactformulier op de website. U kunt uw vragen betreffende de taalwetgeving sturen naar charlot.bonte@kb.vlaanderen.be. Onze excuses voor het ongemak." is het gevolg van de problemen die verschillende generieke e-mailadressen van de Vlaamse overheid ondervonden bij de mailmigratie die in mei 2015 plaatsvond. Het probleem was eind mei opgelost maar wegens een onachtzaamheid werd het bericht niet verwijderd. Dat is intussen wel gebeurd. Deze vergetelheid heeft hoe dan ook de dienstverlening van het Steunpunt Taalwetwijzer niet in het gedrang gebracht. Men kon vragen doorsturen naar het e-mailadres van de juriste. Bovendien stelden mensen nog altijd vragen met het contactformulier en taalwetwijzer@vlaanderen.be, dit ondanks het bericht.

Er is dus gelukkig allerminst sprake van een structureel probleem bij de taalwetwijzer nu de website www.taalwetwijzer.be operationeel is, alle vragen beantwoord worden en de achterstand die door de moederschapsrust van de

juriste werd opgelopen, tegen begin juni 2015 werd weggewerkt. Bovendien was tijdens haar afwezigheid de continuïteit verzekerd door een parallelle werking aangezien andere actoren bij dringende vragen werden ingeschakeld en de Vlaamse Infolijn eenvoudige vragen zelf kan beantwoorden.

Kortom, sinds 18 mei 2015 is het steunpunt wel degelijk opnieuw bemand door onze juriste en wordt de dienstverlening gegarandeerd op het mailadres van de juriste, het contactformulier op de website, de Vlaamse Infolijn of het generieke e-mailadres taalwetwijzer@vlaanderen.be.

Mijnheer Vanlouwe, ik zal mijn administratie hierover aanspreken. Het kan niet de bedoeling zijn dat gedateerde informatie op de website van de Taalwetwijzer blijft staan. We mogen beiden verwachten dat men iets korter op de bal speelt.

U verwijst naar het interessante debat dat we hebben gevoerd op 28 januari 2015. Ik denk dat er toen een klein misverstand is gebeurd. Ik geef daarom graag nog eens kort toelichting bij wat ik toen heb gezegd. Zo stelde ik dat zolang de taalwetgeving van kracht is, de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) het formele sluitstuk hiervan is. Het steunpunt kan zich dus niet boven de VCT als coördinerend orgaan stellen, zelfs indien het dat zou willen. Wanneer blijkt dat bepaalde zaken niet goed lopen, kunnen we ons afvragen of we de taalwetgeving inzake bestuurszaken moeten wijzigen. We kunnen daarover dan overleg plegen. Ik vind dat de taalwetgeving binnen het huidige systeem zijn verdienste heeft maar als jurist sta ik natuurlijk open om daar met u over van gedachten te wisselen. Als minister wil ik wel in de eerste instantie legalist blijven. De coördinatie volledig naar ons toe trekken lijkt mij geen goed idee. We kennen beiden de gevoeligheden daarvan.

Om die redenen heb ik dan ook geen contact opgenomen met de verschillende overheden die u noemde. Het was met mijn betoog tijdens die commissievergadering ook niet de bedoeling die indruk te wekken.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik begrijp dat het gaat om een menselijke fout. Ik ben blij dat intussen alle achterstand is ingehaald en alle vragen zijn beantwoord.

Wat mijn vraag over de coördinatie betreft, hebt u gezegd dat de VCT het formele sluitstuk is van de taalwetgeving, die wat mij betreft ook een goede wetgeving is, maar dat er soms wel een probleem is met de afdwingbaarheid en de betere naleving ervan.

U suggereert dat we samen met andere organen zoals de VCT die taalklachten moeten registeren en moeten nadenken over de manier waarop die zaken beter kunnen worden gecoördineerd. We kennen het probleem allemaal. Er zijn wat taalklachten hier en wat taalklachten daar. Bij elk orgaan afzonderlijk zijn het er niet zoveel maar wanneer men alles groepeert, zijn het er toch redelijk wat. Ik ben vragende partij voor een betere coördinatie. Het zou mooi zijn indien u daartoe het initiatief zou nemen. In Brussel zijn de taalklachten immers meestal afkomstig van Brusselse Vlamingen en pendelaars. Ik zal dit probleem ook aankarten op het federale niveau bij partijgenoten die daar bijzonder gevoelig voor zijn.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Wanneer wij over 'de lege ferenda' spreken, lijkt het federale gremium me het meest geschikt om wijzigingen van de taalwetgeving op de agenda te plaatsen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de evaluatie van de 11 juliviering – 3026 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, de Vlaamse feestdag ligt alweer enige tijd achter ons. Zowel in het Vlaams regeerakkoord als in uw beleidsnota is sprake van de 11 juliviering. In uw beleidsnota had u het over een "uitnodigend, open en breed gedragen hedendaags feest waarop iedereen welkom is" en over een feest waarbij de focus moet liggen op de viering van de Vlaamse feestdag.

Tijdens de bespreking van uw beleidsnota verklaarde u dat de 11 juliviering nood heeft aan meer herkenbaarheid. Er moest "een middenweg gevonden worden tussen de zeer klassieke 11 juliviering lang geleden en een zeer postmoderne viering, waarbij iedereen zich afvraagt wat men aan het vieren is". Dat waren uw woorden, waar ik ook achter sta.

Ik heb u een aantal keer ondervraagd over de organisatie en de invulling van de viering dit jaar. Nu de vijftiende editie van dit feest van de Vlaamse Gemeenschap achter de rug is, wil ik u graag een aantal vragen voorleggen.

Minister, hoe evalueert u de voorbije editie van de 11 juliviering in Brussel? Ik neem aan dat u overleg hebt gehad met de verschillende partners die moesten instaan voor de uitvoering. Ik denk dan aan Muntpunt maar ook aan andere actoren. Welke verbeterpunten zijn er voor volgend jaar? Hoe evalueert u uw poging om tijdens de 11 julifestiviteiten opnieuw meer de link te leggen met de Vlaamse Gemeenschap en identiteit? Hoe evalueert u de samenwerking tussen Muntpunt en de VRT om de festiviteiten rond de Vlaamse feestdag in de media-berichtgeving weer te geven? Hoe evalueert u het financiële aspect van de 11 juliviering in Brussel? Hebt u al zicht op de bezoekersaantallen bij de verschillende activiteiten en kan daarbij een vergelijking worden gemaakt met vorige edities?

Hoe evalueert u de doelgroep van de 11 juliviering? Werd er gefocust op Brusselse Vlamingen, alle Vlamingen, alle Brusselaars, nieuwkomers enzovoort? In hoeverre werd daar rekening mee gehouden bij de communicatie in aanloop naar en tijdens de activiteiten? Daarover heb ik hier en daar wat opmerkingen gehoord. Onder meer de activiteiten op Muntpunt van 'Brussel danst' vallen nog altijd onder de paraplu van 'Vlaanderen Feest!', wat volgens mij een mooie paraplu is. Vlaanderen danst uiteraard ook. Ik heb vastgesteld dat er over de activiteiten op het Muntplein heel wat communicatie in het Frans was, waarbij af en toe de vraag werd gesteld of dit ook een feestdag is voor de Vlamingen, of dat echt absoluut noodzakelijk is en of dit niet meer aansluiting vindt bij wat u zelf had omschreven als een postmoderne viering waarbij iedereen zich afvraagt wat er nu precies wordt gevierd. Wat is uw standpunt hierover?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik hoorde net van de voorzitter dat de postmoderniteit achter ons ligt, ik zal dus een nieuw woord moeten uitvinden.

Ik denk dat ik zonder meer kan spreken van een meer dan geslaagde editie. Men kan daarbij verwijzen naar het goede weer en het feit dat de feestdag op een zaterdag plaatsvond, maar op zichzelf was het zeker een succesvolle editie. Zeker 14.000 mensen woonden de festiviteiten op 11 juli bij.

We hebben een goed evenwicht gevonden tussen de verschillende delen van het programma. Het urban programma, vooral gericht op jongeren, op het Muntplein was net zoals de vorige jaren een voltreffer. Ik kom hier nog op terug. De Vlaamse/Nederlandstalige programmering op de Grote Markt werd door velen gesmaakt en ook de wandelingen lokten Vlamingen naar hun hoofdstad. Over het geheel gezien kon het programma een publiek bekoren van 7 tot 77 jaar.

De verbeterpunten voor volgend jaar heb ik met Muntpunt besproken. We hebben de editie geëvalueerd. Op dit ogenblik zien we de volgende drie werkpunten. Het namiddagprogramma op het podium op de Grote Markt nog verder invullen, het betrekken – niet onbelangrijk – van de Vlaamse cultuurhuizen bij het feestgebeuren en ook inhoudelijk meer aandacht besteden aan jonge gezinnen in de programmatie. Dit alles moet weliswaar kunnen binnen het vooropgestelde budget. Ook daarop ga ik straks nog even in.

Het gebruik van de slogan 'Vlaanderen Feest, Brussel Danst' in plaats van 'Brussel danst' was een belangrijk gegeven om de link met de Vlaamse Gemeenschap te versterken. De ruime aanwezigheid van het logo van de Vlaamse overheid en de verschillende infopunten waar eenieder, ook de toevallige passant, de nodige informatie kon krijgen over het hoe, wat en waarom van de Vlaamse feestdag, verschaften aan velen de nodige achtergrond en context van de festiviteiten.

Een veelgehoorde opmerking was toch wel, ook wat mij betreft en ook in de pers, dat veel Vlamingen na jaren van afwezigheid, opnieuw een reden, of een extra reden, hadden om op 11 juli hun hoofdstad te bezoeken. Het programma met Nederlandstalige muziek, de aanwezigheid van Radio 2, de wandelingen en bezoeken, hebben hier zeker toe bijgedragen.

De samenwerking met Radio 2 met de Vlaamse Top 100 via een live-uitzending, heeft zeker voor meer aandacht in Vlaanderen gezorgd en een breder publiek aangeboord. Dat was ook de bedoeling. Aan deze samenwerking hangt natuurlijk een prijskaartje vast, denkt u maar aan de productiekost, de mediadeal en dergelijke meer, maar ze heeft zeker haar vruchten afgeworpen. De feedback van Radio 2 was ook heel positief. De samenwerking is dus voor herhaling vatbaar.

Er verschenen ook promotiespots op Eén, maar hun impact is wat moeilijker in te schatten.

Dan is er het financiële aspect van de 11 juliviering. Het budget dat Muntpunt ontvangt voor de organisatie van deze viering bedraagt 445.000 euro. Eigenlijk gaat het over 300.000 euro voor productie. Muntpunt rekent daar zelf, binnen de totale portefeuille, 145.000 euro bij voor manuren. Voor 2015 komt hier vanuit de structurele middelen van Muntpunt nog een budget van 35.000 euro bij voor de productie en communicatie. Maar ik heb aan Muntpunt laten weten dat het alles met deze portefeuille moet doen. Dat moet lukken, want dat het mogelijk is, is ook de vorige jaren gebleken.

Ik kom tot de vergelijking met de vorige edities. Het totaal aantal bezoekers werd voor het derde jaar op rij door dezelfde veiligheidscoördinator ingeschat. Die kwam voor de editie 2015 uit op een getal van 14.000 bezoekers gespreid over heel de dag en de verschillende locaties. Dat is een verdubbeling van het aantal bezoekers van de voorbije jaren.

Op de Grote Markt werden op het hoogtepunt tot driemaal zoveel toeschouwers geteld als in 2014. De arena op het Muntplein was de hele dag goed gevuld en dit tot een stuk in de nacht.

Het programma op het Muntplein lokte tijdens de dag 1400 mensen. Rond middernacht waren er ongeveer 2000 mensen aanwezig. Ook dat is een verdubbeling ten opzichte van vorig jaar.

Opvallende resultaten waren die van de wandelingen, bezoeken en lezingen, waaraan zowat 500 mensen deelnamen en meer dan 200 mensen op een wachtlijst stonden. We zullen bekijken of we daar een oplossing voor kunnen vinden in de toekomst. Het aantal Vlamingen dat deelnam aan de wandelingen, bezoeken en lezingen, bedroeg 75 procent van het totaal aantal ingeschreven deelnemers komende van de Vlaamse Rand tot Oostende en Tongeren, of met andere woorden mensen die niet in Brussel wonen.

De bezoeken aan en lezingen in het Brussels Parlement trokken ook 240 mensen aan. Dat is een verviervoudiging van de opkomst die deze locatie de voorbije jaren trok. Dat is heel positief.

De bedoeling was om zoals steeds zo veel mogelijk mensen, maar ook zo veel mogelijk doelgroepen te betrekken bij deze viering. Als we dan kijken naar de aanwezigen op de Grote Markt, het Muntplein, het parcours en de wandelingen of bezoeken, zien we dat we toch een mengelmoes bereiken van Brusselaars en Vlamingen, van jong en oud. Tijdens voorbije editie werd bovendien specifiek aandacht besteed aan het aantrekken van Vlamingen, anderstaligen en expats.

Deze laatste groep werd onder meer aangesproken door een Engelstalige lezing in het Brusselse Parlement en een wandeling, genaamd Quartier Flamand, met een Franstalige gids. Voor zover dit uit het CRM-systeem (Customer Relationship Management) van Muntpunt kan worden opgemaakt, voldeed zowat 5 procent van de deelnemers aan de wandelingen, bezoeken en lezingen aan het expatprofiel.

Verschillende communicatiekanalen werden ingezet om een zo breed mogelijk publiek te bereiken. Ik heb ook al kunnen aangeven in het antwoord op uw schriftelijke vraag van 4 juni dat Radio 2 voor ons het verschil heeft gemaakt. Radio 2 zond vanaf begin juli dagelijks drie soorten spots uit: wedstrijdspots waarbij luisteraars opgeroepen werden om hun top 3 in te zenden, spots ter ondersteuning van hun live-uitzending op de Grote Markt en ten slotte nog spots ter promotie van het evenement 'Brussel danst' zelf. Daarnaast kwam er op de website van Radio 2 vanaf 2 juli een themapagina, een wedstrijd en een link naar 'Brussel danst'. Daar is toch wel heel veel goed werk verzet.

Ook met Eén werd een media-afspraken gemaakt. Daarnaast werden er media-deals beklonken met de Persgroep en de Brusselse media. Het thema werd meegenomen in de gedrukte en in de online versie van Het Laatste Nieuws, in de nationale editie. Er was ook een pagina in Dag Allemaal, een dubbele pagina in het zomernummer van het magazine Goesting en ook in de gedrukte versie van de nationale editie van De Morgen kwam het evenement diverse keren aan bod. Ten slotte publiceerden De Morgen en Het Laatste Nieuws, zowel online als gedrukt, verschillende keren een wedstrijd ter ondersteuning van het evenement.

Onze Brusselse media zijn uiteraard al jaren een trouwe partner. Dat was dit jaar niet anders. Vanaf 27 juni werden er tot en met 11 juli dagelijks spots uitgezonden op TV Brussel en op FM Brussel. Tussen 24 juni en 8 juli stonden er ook drie advertenties van een halve pagina in Brussel Deze Week, en de twee weken voorafgaand aan 11 juli was er op Brusselnieuws een 'leaderboard' – zoals dat zo mooi heet – van 'Brussel danst' te zien.

Naast de mediadeals en de eigen interne communicatiekanalen van Muntpunt werden ook externe kanalen ingezet. Er was onder meer een communicatieoproep naar meer dan vijfhonderd partners met de vraag om communicatieve ondersteuning te bieden via hun nieuwsbrieven, websites, intranet en sociale

media. Daarnaast werden ook nog enkele honderden flyer/affichepakketten verstuurd naar partnerorganisaties. En ook waren er flyeracties en promotiementen in Brussel en in de Vlaamse Rand. Er werden veelvuldig flyers uitgedeeld.

Het kan zeker nog beter, maar ik denk dat de positieve bocht die ik wilde nemen, zowel qua sfeer en toonzetting in het teken van het bereiken van het brede publiek, als qua succes op het terrein en het aantal mensen, gelukt is.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik dank u voor het antwoord. Er zijn inderdaad een paar positieve zaken in terug te vinden. De evaluatie kan, algemeen genomen, eerder positief zijn, maar er zijn ook een paar minpuntjes. Ik heb het al gehad over wat u omschreef als het 'urban feest' op het Muntplein en het overwegend gebruik van het Frans als voertaal. Maar de dag kan inderdaad als overwegend positief worden geëvalueerd. U zegt immers dat er ongeveer driemaal meer bezoekers waren dan tijdens de 11-juliviering van 2014, dat er werd ingezet op gezinnen en op wandelactiviteiten, en dat er een programma was op meerdere locaties in de stad. De samenwerking met Radio 2 heeft, zoals u terecht hebt gezegd, het verschil gemaakt.

U hebt ook gesproken over de baseline 'Vlaanderen feest! Brussel danst'. Misschien kan worden overwogen om er iets van te maken zoals 'Vlaanderen danst in Brussel'? Dat geeft immers klaar en duidelijk weer dat het een feest is van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel, voornamelijk gericht op de Nederlandstalige inwoners, maar uiteraard ook op anderstaligen in Brussel. Dit sluit volledig aan bij het concept 'Vlaanderen Feest!' dat in de rest van ons land bestaat.

Positief vind ik ook dat er anderstalige expats bij werden betrokken. U hebt het over 5 procent, dat is uiteraard ook een positieve zaak.

Voor mij is vooral van belang dat de openbare omroep, Radio 2, het verschil heeft gemaakt met de samenwerking met Muntpunt en de initiatiefnemers.

Dit wordt alleszins verder opgevolgd, en ik kijk alvast uit naar de editie van volgend jaar om definitief te breken met de postmoderniteit, die al lang achter onze rug ligt.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, ik wil niet breken, maar verbinden. Ik feliciteer de minister. Het was een zeer geslaagde editie, met zeer veel volk. Dat hangt samen met de dag en het weer, maar niet alleen daarmee. Ik heb iedereen zich uitstekend zien amuseren, zowel op de Grote Markt als op het Muntplein. Ik heb mij zelf op dat Muntplein een stukje 'urban' gevoeld. Ik heb me letterlijk kunnen wikkelen in een Vlaamse leeuwenvlag, die daar prominent hing. Die hing op verschillende plaatsen, en ik heb daar foto's van genomen. Ik was erg blij met de goede mix van ongecompliceerde trots op onze identiteit en de uitnodigende houding tegenover de stad en de wereld, om het in pauselijke termen, te zeggen. Doe zo voort!

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Ik wil aan het voorstel van de heer Vanlouwe iets toevoegen. Vlaanderen danst in Brussel. Brussel, dat de hoofdstad van Vlaanderen is.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik dank de leden voor de suggesties. En ik neem de felicitaties met plezier in ontvangst.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Mijnheer Poschet, ik heb hier de woorden 'Vlaamse leeuw' zelfs niet in de mond genomen. Ik vraag wel dat men zorgt voor zichtbaarheid. Het is het feest van de Vlaamse Gemeenschap. Men kan dat altijd belachelijk maken. Ik kom zonder complexen in Brussel. Ik stel wel vast dat sommigen angst hebben om hun identiteit te tonen. Ik kom daar bij de volgende vraag nog op terug. Men mag geen angst hebben, want dan pas krijgt men complexen. Men moet in de stad met overtuiging zijn eigen identiteit beleven, ook daar waar men een minderheid is. Pas dan kan men zijn complexen van zich afschudden. Dat wou ik nog even zeggen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Elke Van den Brandt aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de hervormingen bij de Vlaams-Brusselse Media – 3027 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Voorzitter, minister, collega's, ik hoop dat u me toestaat om ook over de hervorming van gisteren te praten, want mijn vraag is al een tijdje geleden ingediend. Ik zal de historiek niet herhalen. We weten dat de raad van bestuur is gevraagd om een nieuw hervormingsplan op te maken omdat het vorige niet door de samenleving werd gedragen. De stopzetting van FM Brussel werd door de Brusselaars niet aanvaard. Er ligt nu een nieuw plan op tafel dat het resultaat is van het werk van een voorlopige werkgroep onder leiding van de nieuwe hoofdredacteur, Jeroen Roppe, het personeel en een nieuwe consultant.

Belangrijk om weten is dat eind juni werd bekendgemaakt dat 1,5 miljoen euro moet worden bespaard. Dat zou het gevolg zijn van minder inkomsten en hogere uitgaven. Er gaan stemmen op die stellen dat dit een gevolg is van het opschorten van het hervormingsplan, terwijl anderen het hebben over financieel wanbeheer, met uitgaven voor dure consultants en vergoedingen voor de CEO. Het personeel vreesde alvast dat er een besparing zou volgen, al dan niet met ontslagen. Het financiële luik is natuurlijk belangrijk.

Ik wil u daarover enkele vragen voorleggen. Wat is de stand van zaken? Gisteren namen we akte van het nieuwe voorstel. Wordt er rekening gehouden met de input van de werkgroep en het personeel? Strookt dit voorstel met de expertise van het personeel? Wat is de rol van het strategisch comité? Hoe verliep het overleg met de vakbonden en andere stakeholders? Alles moet uitmonden in een beheersovereenkomst. Wat is de timing, en welk is het traject? Hoe zit het met het financiële luik? Is er een financieel plan dat duurzaamheid op lange termijn biedt?

Een tweede reeks vragen gaat over de oprichting van het redactiestatuut. De Vlaams-Brusselse Media werkten aan zo'n statuut. Dat is erg nodig. Ook een deontologische code zou nodig zijn. Is er nu een redactiestatuut? Ik kreeg het bericht dat het niet zo is dat elk medium een eigen hoofdredacteur zal behouden. Er komt één redactie, met weliswaar verschillende mediateams. Ieder medium heeft zijn eigen dynamiek. Het is goed dat wordt samengewerkt en dat er uitwisselingen gebeuren. Maar alles terugvoeren tot één redactie en één eindredactie is nog niet op veel plaatsen gelukt. Ook bij de VRT behoudt elk medium zijn eigen eindredactie. Hoe kunt u garanderen dat elk medium zijn journalistieke eigenheid kan behouden? Het gaat niet over de marketing of de communicatie, maar over de journalistiek.

Kunt u duidelijkheid verschaffen over de aangekondigde besparingen? Klopt het dat er een besparing op tafel ligt van 500.000 euro per jaar? Waar komt dat bedrag vandaan? Wat zijn de voornaamste oorzaken van de hogere kosten en lagere inkomsten? Wat zijn de implicaties hiervan voor de werking en het personeel? Zullen een aantal mensen niet worden vervangen? Dat betekent niet noodzakelijk dat er ontslagen zullen vallen, maar wel dat minder mensen meer werk zullen moeten verrichten. Lui was men daar niet. Dat betekent allicht ook dat een aantal taken zullen wegvallen. Werden de vakbonden betrokken bij deze beslissingen?

Ik heb nog een belangrijke vraag over de meertaligheid. We stellen vast dat AGENDA wordt geïntegreerd in Brussel Deze Week. Dat ruikt heel sterk naar de afschaffing van de waarde van wat AGENDA nu heeft. Als dat gewoon een bijlage wordt, dan zeg ik oké. Maar als er geen fysieke scheiding meer is, dan denk ik dat we een belangrijke doelgroep zullen kwijtspelen. Brussel Deze Week en AGENDA hebben elk een eigen doelpubliek en lezersbereik. Het profiel van beide verschilt. Dat heeft met taal te maken, maar ook met het feit dat mensen in de metro die de publicatie meepikken, een ander publiek zijn dan diegenen die het blad thuis in de bus krijgen. Dat is ook goed. Ook tvbrussel en FM Brussel hebben hun eigen doelpubliek. Sommige Brusselaars zullen de vier of vijf media raadplegen, maar anderen gebruiken maar één of twee kanalen. Daar is niets mis mee, want iedereen heeft andere behoeftes.

AGENDA laten opgaan in Brussel Deze Week, bedreigt de grote en sterke achterban van AGENDA. Die achterban is ten dele anderstalig. Dat hoeft geen bedreiging te zijn. Zo communiceren we met een grote groep Brusselaars. Het aantal Nederlandskundigen in Brussel stijgt, en dat is positief. Dat is allicht dankzij ons onderwijs. Maar een grote groep van Brusselaars is het Nederlands niet machtig. En ook met hen willen we contact. Het zou jammer zijn om die band met hen door te knippen. Ik heb heel veel vertrouwen in de kracht van Brussel Deze Week, maar ik denk niet dat dit blad gemakkelijk de leemte van een afgeschafte aparte AGENDA kan wegwerken – misschien verliezen we bij die poging wel het doelpubliek van Brussel Deze Week zelf.

In dat verband rijst ook de vraag naar de meertaligheid. Men wil de meertaligheid behouden, maar het medium dat die meertaligheid het best uitdrukt, is het medium dat opgaat in Brussel Deze Week. We zullen zien wat dat geeft. De vraag blijft wel of de andere media zullen blijven inzetten op het gebruik van meerdere talen. Is het doelpubliek van die media nog steeds ruimer dan de Nederlandskundigen? Of moeten we ervan uitgaan dat het doelpubliek zal worden beperkt tot die Nederlandskundigen?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik herneem eerst de stand van zaken om dan tot de beslissing van begin deze week te komen.

Op 16 juni 2015 heeft de raad van bestuur aan de algemeen hoofdredacteur en het managementteam de opdracht gegeven om het strategisch plan te concretiseren tegen 15 oktober 2015. Dat is ook gebeurd. Het moest binnen een strikt kader gebeuren: de uitbouw van één gemeenschappelijk mediamerk; inhoud staat centraal en wordt verdeeld over diverse mediaplatforms; maximale digitalisering; met een kwalitatief redactioneel product zoveel mogelijk mensen uit de doelgroepen – van Brusselse Vlamingen, over Nederlandstalige Brusselaars tot anderstalige Brusselaars, expats en Vlamingen buiten Brussel – bereiken; het voeren van een meertalig taal-discours naar deze vier doelgroepen; het behoud van zoveel mogelijk jobs; alle veranderingen moeten gebeuren binnen het opgegeven budgettair kader; in overleg met het management moeten de verschillende pistes ook financieel worden uitgewerkt.

Toen zijn er, met het oog op het bereiken van een maximaal draagvlak binnen de organisatie, zeven werkgroepen geïnstalleerd of opgericht met vertegenwoordigers van het personeel. Het zijn werkgroepen rond talentontwikkeling, externe samenwerkingen, sociale media, het onlinegegeven, actua, UiT en het merk. Op 21 augustus hebben deze werkgroepen hun bevindingen meegedeeld aan het management en op 4 september werden deze bevindingen met het voltallig personeel gedeeld. Daarna werd er gestart met mediaspecifieke kerngroepen: print, radio, televisie, online, commercieel en meertaligheid. De bevindingen van deze kerngroepen werden op 24 september aan het management meegedeeld. Het management heeft die andermaal met het voltallige personeel besproken.

Parallel met deze processen is er daarnaast maandelijks sociaal overleg geweest. Op maandag 12 oktober werd er een voorstel van het Toekomstplan Vlaams-Brusselse Media besproken en goedgekeurd door de raad van bestuur. Op 13 oktober werd dit publiek gemaakt. Dat was ook belangrijk om opnieuw een goede sfeer rond de Vlaams-Brusselse Media te creëren. Dat moet onze aller belangrijkste uitdaging zijn op dit ogenblik.

Daarmee kunnen we hopelijk dit hoofdstuk afsluiten en overgaan tot het afsluiten van een tripartite samenwerkingsconvenant, met name de Vlaams-Brusselse Media, de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC).

Ik overloop even met jullie de belangrijkste elementen die daarin aan bod zullen komen: een vernieuwde missieomschrijving met daarin verwijzingen naar de doelgroepen die ik net aanhaalde, kwalitatieve berichtgeving over Brussel, een sterk mediamerk, de opdracht tot verbinden enerzijds binnen de stadsmidia en de link met het Nederlands en de Vlaamse Gemeenschap anderzijds, gemeenschapsmedia. De doelgroepen heb ik net opgesomd en zullen we eventueel nog wat verfijnen in de overeenkomst.

De doelstellingen zijn onder meer: optimaal bereik in Brussel en daarbuiten, eigen media en andere media, kwalitatieve content, het 'Belga' van Brussel worden, minder afhankelijk van toelagen, kijken waar er meer commerciële inkomsten kunnen worden gevonden. Er is één nieuw merk, met vier media: digitaal, tv, radio en print. Het gaat om eigen media, maar er is ook samenwerking met externe media. Er zijn toch significante stappen van vooruitgang gevonden om samen met de VRT nieuwe dingen te doen.

Het digitale komt eerst: de website is de start en het verzamelpunt, het is mediadivers maar complementair, interactief, beperkt meertalig, met inhoud rond actua, UiT, sport, debat enzovoort.

Wat de tv betreft, zijn er dagelijks programma's van 20 minuten, nieuwsoverzicht plus langere actua-reportages.

Het element print zou worden uitgewerkt als stadsmagazine met de focus op UiT en actua. Het moet een referentie voor Brussel worden, met geregeld thema-nummers. Momenteel worden scenario's onderzocht en dummies uitgewerkt. Meertaligheid is geen doel, maar wel een middel om doelgroepen te bereiken.

Men plant een innovatiemanager aan te werven om het geheel van de samenwerking tussen de vier mediakanalen goed te laten verlopen en mee aan de spits te blijven lopen. Het is toch wel een bijkomende opdracht voor dit medium met haar nog steeds ruime ploeg om aan de spits van het mediagebeuren te blijven lopen.

Wat het personeel betreft, is het even moeilijk geweest, maar gelukkig zijn er geen verdere ontslagen meer. Een aantal mensen worden inderdaad niet vervangen. Verder komen er interne verschuivingen en zal er worden ingezet op opleiding. Er staat wel degelijk een humanresourcesplan in het goedgekeurde plan.

Een andere doelstelling is de meerjarenbegroting in evenwicht houden. Dat is niet onbelangrijk.

U vraagt hoe het zit met de oprichting van het redactiestatuut en of er aparte hoofdredacteuren per medium zijn of niet. De krachtlijnen van de redactionele organisatie zijn: een algemene hoofdredactie, een centrale redactie en media-specifieke eindverantwoordelijken – what's in a word.

In deze nieuwe organisatie hebben de nieuwsmanagers de leiding over de centrale redactie. De centrale redactie probeert de synergieën op gebied van content-productie maximaal te exploiteren. De eigen media – print, tv en radio – worden geleid door een mediachef die verantwoordelijk is voor de coördinatie en garantie van de unieke content.

Op redactioneel niveau wordt momenteel een voorstel van redactiestatuut besproken. Dat is een van de weinige punten die nog niet zijn afgerond. Dit voorstel is nog niet bekrachtigd, maar zal binnen niet al te lange tijd worden ingepast in de werking van de nieuwe organisatie. Ik wens nogmaals te benadrukken dat men de zaken niet te ver moet gaan zoeken. De basis kan en mag wel degelijk het redactiestatuut en het deontologische statuut van de VRT zijn. Dat is ook zo meegegeven binnen de organen van de Vlaams-Brusselse Media door het management en de raad van bestuur ten aanzien van het personeel. Waarom? Omdat het een goed redactiestatuut is en ook een goed deontologisch statuut.

Voor alle duidelijkheid en om elk misverstand te vermijden: ik ben van in het begin vragende partij geweest voor een eengemaakt redactiestatuut.

Wat met de besparingen? Het standpunt van de overheden is van bij het begin duidelijk geweest. De Vlaams-Brusselse Media kregen evenveel werkingssubsidie als de drie vorige vzw's samen. De Vlaams-Brusselse Media krijgen dus vanuit de overheid geen besparing opgelegd. Dat is niet vanzelfsprekend in deze tijden.

Sinds juni hebben de Vlaams-Brusselse media wel een kostenreductieplan geïntroduceerd. Vertrekkers werden niet vervangen, er wordt minder een beroep gedaan op derden en contracten worden herzien. Ook in de productiekosten werd gesnoeid. Naast kostenbesparingen op korte termijn worden ook langetermijnovereenkomsten herzien in verband met drukwerk, productie, overhead enzovoort. De oefening was nodig wegens dalingen in de inkomsten die hun oorzaak vinden in een verlaging van commerciële inkomsten voor tv, radio en online. In die zin kan het dus ook realistisch zijn dat er geen bijkomende commerciële inkomsten worden gevonden. Dat is een debat dat al twintig jaar wordt gevoerd in de Vlaams-Brusselse Media.

Het is echter vooruitziend van het nieuwe bestuur dat het die verlaging van die commerciële inkomsten op een realistische manier heeft ingeschat, en ter zake eigenlijk een soort worstcasescenario heeft genomen.

Ook qua distributieopbrengsten, via Telenet en Proximus, hinkt men na op het budget. Daarnaast zijn er een aantal hogere kosten geweest die eenmalig waren, zoals de fusiekosten en de kosten als gevolg van de crisis, maar die zijn niet van die aard dat ze de structurele financiële oefening door het management kunnen verklaren. De distributieopbrengsten en de commerciële inkomsten zijn wel degelijk van veel grotere aard.

Ook heeft men er rekening mee gehouden dat men een aantal toekomstige investeringen moet doen voor de transformatie van de Vlaams-Brusselse Media, zoals ik u die daarnet in hoofdlijnen heb meegegeven. Ik feliciteer de raad van bestuur en het management daarmee. Daarvoor zal men dus ook moeten sparen. In het verleden was het zo dat men voor nieuwe investeringen steeds bij de overheid kwam aankloppen. Ik vrees dat die tijden voorbij zijn. Men moet dus

bekijken hoe men dat nu zelf voor een stuk kan realiseren. We mogen toch dat bedrag nog altijd eens noemen: we spreken hier over een organisatie met een substantieel budget van meer van 10 miljoen euro. Die moet ook in staat zijn om een aantal oplossingen intern te vinden, zeker als men weet dat meer dan 80 procent daarvan – met plezier – door de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt uitgekeerd. Ieder heeft dus zijn verantwoordelijkheid, en men heeft die ook genomen.

De raad van bestuur heeft aan het management gevraagd het bedrijf te herstructureren, met zo weinig mogelijk ontslagen. Het management stelt alles in het werk om zo goed mogelijk aan die doelstelling te voldoen, en is daar ook in aan het slagen. Zoals ik al zei, heeft men in een uitgebreid opleidings- en trainingsplan voor het personeel voorzien. Het sociaal overleg met de vakbonden gaat verder.

Ik wil nog eens herhalen dat de meertaligheid geen doel op zich is, wel een middel. Het gebruik van het Frans en het Engels dient namelijk om anderstalige Brusselaars en expats vertrouwd te maken met het Nederlands, en is een vehikel om hen in contact te brengen met het Nederlands en met de Vlaamse Gemeenschap. Iedere mediataak zal dus ook een bepaalde vorm van meertaligheid hebben. Ik heb begrepen dat men dat nu aan het finetunen is binnen de redactie.

Eigenlijk is het mijn wens, en ik geloof ook dat dit op de agenda van de commissie staat, dat er daarover binnen afzienbare tijd tussen de commissie en de verantwoordelijken van de Vlaams-Brusselse Media een open gesprek kan zijn, omdat zij veel beter op een aantal detailvragen kunnen antwoorden. Ze hebben ook echt wel goed en lang nagedacht over wat er allemaal gebeurt, over de risico's die er kunnen zijn van bijsturingen en hoe ze die kunnen opvangen. Ik meen dus te mogen zeggen dat de kaap nu is gerond, dat we van een nogal moeizame top-downbenadering – ik zal me neutraal uitdrukken – in de lente zijn gegaan naar een bottom-upbenadering. Op een bepaald moment neemt men echter wel beslissingen. Ik ben geen eigenaar van deze zender, collega Smet ook niet en het personeel al evenmin. Men moet daar een goed evenwicht in vinden. Op een bepaald moment zegt de raad van bestuur dan: kijk, dit is een plan, dat is goed doorgepraat, dat is volgens ons strategisch juist, dat is financieel juist, dat is inhoudelijk juist en het draagvlak binnen het personeel is ook groot genoeg om dat te doen. Dat lijkt toch zo te zijn.

Ik wil nog altijd bekijken of ik op 1 januari de nieuwe beheersovereenkomst klaar kan krijgen. Dat is niet onmogelijk. Tegelijkertijd zal er voor de ploeg zelf nog wel veel werk zijn om dat plan dat gisteren is bekendgemaakt, uit te rollen. We spreken hier over bepaalde aspecten die maanden behelzen, terwijl andere aspecten veeleer een opbouw in jaren behelzen. Dat is belangrijk. Als men zijn eigen plan heeft, zijn eigen doelstellingen, zijn eigen timing, dan kan men die nakomen. Ik streef dus nog altijd naar het nieuwe jaar, maar het kan zijn dat het iets later is. Voor mij is het goed dat hier de rust is weergekeerd, dat de marsrichting toch ook unaniem door de raad van bestuur is gevolgd, en dat men nu op een goede, constructieve manier met onze Vlaams-Brusselse Media verder kan gaan, om vele doelen tegelijk – want die zijn er nog altijd – te bereiken. Ik heb daar nu het volste vertrouwen in.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Minister, alvast bedankt voor het overzicht. Het lijkt me inderdaad zinvol om daar daadwerkelijk een apart moment aan te wijden. We hebben daarover al gesproken in de commissie. Er is alleszins al via elektronische weg een conversatie over geweest. Maar goed, dat is dan veeleer met betrekking tot de technische en praktische uitwerking. Er is natuurlijk ook sprake van een aantal politieke keuzes voor de toekomst die erin zitten en

waarover we het moeten hebben. We zullen dat echter zeker doen, voor alle duidelijkheid. Ik ben daar toch een voorstander van.

Ik ben enerzijds blij dat er een stap vooruit is gezet, dat een aantal beslissingen zijn teruggedraaid, zoals het stopzetten van FM Brussel. Ik ben ook blij dat er een plan op tafel ligt. Ik en meerdere mensen binnen Groen zijn er echter niet volledig gerust op dat dit automatisch een succesverhaal zal zijn. Er zitten nog een aantal angels in, waar we niet blind voor mogen zijn. Een van die angels hebben we daarnet besproken. U verwijst enigszins door naar een hoorzitting met de mensen van de Brusselse media zelf. Een angel is de vraag hoe we dat doelpubliek dat AGENDA bereikt, gaan behouden. Dat is niet omdat we dat doelpubliek per se willen behouden. Die meertaligheid, zoals gezegd, is geen doel, maar een middel, maar dat was dus wel een middel om een doelpubliek te bereiken. Het wegvallen van AGENDA in zijn huidige vorm zal een bedreiging zijn voor het bereiken van een heel meertalige, diverse doelgroep. Ik ben er niet van overtuigd dat dit vanzelf goed komt en dat dat allemaal wordt opgevangen door het onlineplatform.

Verder voel ik ook een angel zitten als het erover gaat dat men naar één merk gaat. Er is daarnet gezegd dat dat je moet vooruitgaan, dat je media in de markt moet zetten, zodat je dus ook marketeers daar enigszins bij moet betrekken. Het blijft echter wel een journalistiek product, en als je vier of vijf journalistieke producten gaat onderbrengen onder één merk, dan wordt het ook heel moeilijk om die eigen kracht, dat eigen doelpubliek, die eigen waarde te behouden. Ik vrees dus dat we op dat vlak misschien zelfs nog meer doelpublieken gaan beperken, met een grotere potpourri als doelpubliek voor ogen in plaats van dat ieder zijn specifieke marktsegment voor ogen heeft. We zullen horen welk antwoord de mensen van de Vlaams-Brusselse Media zelf bieden op die bedreiging. Het in de markt zetten van zo'n merk kan goed gaan, maar dat heeft ook een kostprijs. De huidige Brusselse media hebben elk een sterke merknaam, dus het zal ook niet vanzelfsprekend zijn om dat allemaal te veranderen tot één nieuw merk.

Het is zeer goed dat er een redactiestatuut op komst is. Ik ga ervan uit dat het door de redactie zelf wordt opgemaakt, het is niet iets dat de politiek opmaakt. Het is inderdaad niet aan u om te zeggen wat het redactiestatuut moet zijn. Het is heel belangrijk dat het er is. Het is ondenkbaar dat er een convenant vertrekt zonder dat er een redactiestatuut is. De VRT kan als basis dienen. Het mag, maar moet niet, er is ook nog een eigenheid. Hetzelfde geldt voor de deontologische code.

Over de begroting zegt u dat er een meerjarenbegroting ligt. Dat is positief. Ik kan daarover niet oordelen, ik ga ervan uit dat er de nodige controles in zitten om effectief mogelijke bedreigingen op te vangen, dat het geen begroting is die betekent dat we binnen twee jaar moeten vaststellen dat ze niet rondkomen, en dat er geen ruimte is in de Vlaamse begroting om eventuele verliezen op te vangen. Dat moet ook niet de bedoeling zijn, maar het moet een realistische en haalbare begroting zijn, met groeipotentieel eerder dan een krimpperspectief.

U zegt dat we voortgaan met dezelfde doelstelling. Er zijn minder mensen om dezelfde doelstellingen te bereiken. Dat is een gevolg van het kostenplaatje. Die oefeningen moeten blijkbaar gebeuren. Maar kunnen ze die doelstellingen nog wel realiseren? Zal de missie die wordt omschreven, met het convenant en de doelstellingen, haalbaar zijn?

Ik stel ook de politieke vraag. Het is geen keuze die de organisatie moet maken. Het hoofddoel is om journalistieke berichtgeving over Brussel te maken. De journalistieke component staat centraal, eerder dan het imago van Brussel, het promoten van de stad of het bekendmaken van het Nederlandstalige aanbod. Die zaken kunnen ook aan bod komen, maar de kern en de kracht van de Brusselse

media moet journalistieke onafhankelijke berichtgeving blijven, eerder dan de communicatie van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Dank u wel, mevrouw Van den Brandt. En dank u wel, minister. Ik wou hierover een actuele vraag stellen, maar het gras is me nu voor de voeten weggemaaid.

Minister, over het 'communitygevoel': we hebben gezien dat er een grote beweging op gang kwam in juni voor bijvoorbeeld FM Brussel. U hebt verschillende keren verwezen naar het 'communitygevoel', en een beetje positief uitdagerend opgeroepen om, als het gevoel zo groot is, dat te tonen in de toekomstige werking van FM Brussel. Op welke manier houdt het nieuwe plan rekening met dat 'communitygevoel'? Hoe wordt de 'community' erbij betrokken?

Ik blijf in het duister tasten over die meertaligheid. Ik vraag me af wie eigenlijk weet hoe men dat gaat implementeren. Wordt het format van AGENDA overgenomen en daar Brussel Deze Week in gepropt? Blijft het laatste stuk meertalig, voor het culturele luik? Is daarover al duidelijkheid? Ik ben blij met de suggestie die u deed om hier eens een gesprek te hebben met de mensen van Bruzz, om van gedachten te wisselen, meer duidelijkheid te krijgen, en u niet te veel vragen te moeten stellen.

U zegt dat er geen extra personeel afvloeit, maar er wel interne verschuivingen komen. In welke richting gaan die verschuivingen? Wat is de impact op FM Brussel? Ik heb ook weer in de wandelgangen gehoord dat het de bedoeling is om naar een echte light versie te gaan.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp-a): We herinneren ons allemaal de hysterie die er plots ontstond over de Brusselse media. Ik vond – en dat heb ik u ook gezegd in de wandelgangen, minister – het toen heel chic hoe u daarop bent ingegaan, ook op de vragen in het parlement. U zei dat u aan de raad van bestuur zou vragen het plan aan te passen. Daarvoor wil ik u een pluim geven. Ik weet dat het in de politiek niet evident is om zo'n switch te maken.

Vandaag hebben we een goed, evenwichtig, realistisch en door het personeel gedragen plan. Daar kan ik enkel blij om zijn. U hebt het licht gezegd, maar ik vind het belangrijk, dat er een innovatiemanager wordt aangesteld. Die moet er ook voor zorgen dat we 'on top of things' blijven, in dat heel snel veranderende medium. Daar ben ik heel blij om. Innovatie moet het DNA zijn van de Brusselse media, willen ze niet over twee, drie, vier jaar opnieuw helemaal achteroplopen en verouderd zijn. Vernieuwing zal een continuüm moeten zijn.

Ik denk niet dat het de bedoeling is – of zo heb ik het niet begrepen – om de meertaligheid weg te laten. Er zijn wel bezorgdheden. Die bezorgdheden leven vandaag ook bij de Brusselse media. Je gaat een magazine implementeren. Hoe doe je dat met behoud van alle talen zoals ze er vandaag zijn? Het is een heel moeilijke oefening, men is ermee bezig. Binnenkort gaan we daarvan wel het eindresultaat zien.

U zegt terecht dat de commerciële inkomsten achterophinken. Is het al duidelijk hoe men gaat proberen om dat aan te pakken, en daar voor meer inkomsten te zorgen?

Tot slot nog een bedenking. Ik vind de hysterie en de berichtgeving in de media op het moment dat een beslissing wordt genomen frappant.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik denk dat er inderdaad een nieuw, interessant en positief toekomstplan voorligt voor de Vlaams-Brusselse Media. Desalniettemin spreekt u nu minder over wat indertijd als vanzelfsprekend en essentieel werd beschouwd, zijnde de crossmediale samenwerking. U verklaart wel dat het digitale eerst moet komen en dat alles moet draaien rond het digitaal platform. Misschien kunt u nog enige toelichting geven over hoe u dat concreet ziet. We kennen de verschillende media, we kennen ook het belang van brusselnieuws, FM Brussel, TV-Brussel en Brussel Deze Week, maar hoe wilt u het 'digitale eerst' in de praktijk brengen?

U bent van oordeel dat de kwalitatieve berichtgeving voorop moet worden gesteld en dat moet worden samengewerkt met de VRT als openbare omroep. Laten we eerlijk zijn. Met een bedrag van 10 miljoen euro, samengesteld uit 8,5 miljoen euro van de overheid, opgesplitst in 6,5 miljoen euro van de Vlaamse Gemeenschap en 2 miljoen euro van de VGC, en uit 1,5 miljoen euro van privé-inkomsten, mogen we eisen dat daar kwalitatieve berichtgeving tegenover staat en dat goed wordt samengewerkt met de openbare omroep. Ik vind het positief dat op de website van dredactie.be brusselnieuws prominent voorkomt, zelfs op de startpagina, maar uiteraard mag er ook informatie-uitwisseling bestaan tussen beide zenders, de regionale openbare en de nationale openbare. Ik had graag geweten of ook in samenwerking is voorzien met andere mediapartners, commerciële partners of andere lokale zenders.

U antwoordde terecht dat er een beperkte meertaligheid zal zijn. Meertaligheid is geen doel op zich en het behoort niet tot de taak van de Vlaamse Gemeenschap om een meertalig aanbod te bieden. U sprak over vier doelgroepen en over enerzijds het stimuleren tot het gebruik maken van het netwerk door de Brusselse Vlamingen en anderzijds het betrekken van anderstaligen en het informeren van de pendelaar die dagelijks naar Brussel komt. In die optiek is meertaligheid geen doel, maar een middel om doelgroepen te betrekken bij het fijnmazig netwerk dat Vlaanderen aanbiedt.

Ik vraag me, blijkbaar net als andere collega's, af hoe u dat heel concreet wil bereiken, rekening houdend met 'digital first'. Zal brusselnieuws in meer talen zijn?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Nog een hele reeks terechte vragen. Die houden er natuurlijk verband mee dat dit een onderwerp is dat een presentatie en een debat van een uur of langer meer dan rechtvaardigt. Ik zal die dan ook zo goed mogelijk proberen te beantwoorden.

Het crossmediale valt voor mij wel degelijk samen met het feit dat de redacties, weliswaar nog met confederale elementen, binnen een geheel samenwerken. Er is nu al crossmediale samenwerking over de verschillende aparte redacties heen. Dat zal nog intenser gebeuren als dat gebeurt binnen één redactie, al ben ik het ook eens met de woorden van mevrouw Van den Brandt, namelijk dat print geen radio is en dat men hiermee rekening moet houden. Desalniettemin is het perfect mogelijk om onderwerp per onderwerp, redactieraad per redactieraad, dag per dag en week per week, na te gaan welke soort onderwerpen men brengt in gedrukte vorm, welke op korte termijn op televisie aan bod komen, en dergelijke meer. Dit zal werkelijk het zwaartepunt van de werking worden.

De samenwerking richt zich inderdaad voornamelijk op de VRT, maar men zal ook andere samenwerkingen aangaan, zoals met bijvoorbeeld Ring TV of TéléBruxelles, naargelang het geval. Die samenwerking zal dus eerder worden aangegaan als de nood daaraan bestaat.

Zolang ik met de Vlaams-Brusselse Media in contact sta, zowel vroeger als beheerder van vzw's als nu politiek, is er altijd wel iemand die beweert dat de

commerciële inkomsten de hoogte kunnen ingaan omdat het potentieel niet geheel is aangeboord. Men heeft dat al zo vaak gezegd en zelfs geprobeerd dat men realistische doelstellingen voor ogen moet houden. We merken wel dat men rekening houdt met de klassieke daling van commerciële inkomsten van print en televisie, niet alleen voor de Vlaams-Brusselse Media maar in het algemeen.

Sommigen zijn van oordeel dat ze met het nieuwe merk, met het crossmediale gegeven, meer aan de spits staan en meer commerciële inkomsten zullen kunnen ontvangen. Dat is echter een zaak van de operationele verantwoordelijkheid van de ploeg en het management. Zelf ben ik daar gematigd positief over, maar toch eerst zien en dan geloven. Niet omdat het niet kan, maar omdat het in het verleden moeilijk bleek. Zo eenvoudig is dat.

De VGC en de Vlaamse Gemeenschap zullen nog een kleine inspanning doen om een deel van de meerkosten die door de vertraging van de hervorming veroorzaakt zijn, op zich te nemen. Het gaat om een eenmalig bedrag van 220.000 euro, voor loonkosten die langer moeten blijven doorlopen en dergelijke meer. Als wij merken dat de hervormingsoperatie niet goed loopt en daarom de raad van bestuur vragen om ze met enige terughoudendheid en geduld te herbekijken, dan blijven er nu eenmaal bepaalde kosten doorlopen en willen we daarin ook onze verantwoordelijkheid nemen. We doen dus een kleine, eenmalige inspanning en dat geeft ook aan dat we nog altijd voluit in het medium geloven. Op een bepaald moment ontstaan er spanningen tussen wat het beleid en wat de redactie wil, dat weet ik wel, maar we willen vooral mee de toekomst bepalen. Als we het geheel goed zien evolueren – en ik zie inderdaad een positieve evolutie – dan willen we ook een eenmalige inspanning doen.

Ik kom dan bij de community, mijnheer Poschet. De naam is bekend en ik heb ook al het logo mogen zien. Het sluit heel nauw aan bij de 'feel' die de radio uitstraalt. Men heeft zich dus gehouden aan de uitgangspunten van toen, ook al is er een belangrijk verschil met de piste die men in de lente bewandelde. De radio blijft namelijk wel degelijk bestaan.

Verschuivingen in het personeel zijn er wel degelijk. Vroeger waren er aparte redacties met aparte ploegen – ik ken niet alle cijfers uit het hoofd –, nu komt het zwaartepunt in de centrale redactie te liggen, maar tegelijkertijd blijven er aparte ploegen bestaan die zowel radio, tv, print als website verzorgen. Daar is goed en lang over nagedacht door het management en de raad van bestuur – dat is ook niet mijn taak – en op het juiste moment zult u daarover toelichting krijgen. Alle media blijven dus bestaan en blijven hun rol behouden, alleen zullen ze in een crossmediale en centrale aansturing gedijen.

Dan kom ik bij de meertaligheid. We vertrekken vanuit de huidige meertaligheid. Het huidige tvbrussel is voor een stukje meertalig met het Europese programma, al is dat vrij beperkt, en met de ondertiteling van het nieuws. Op de radio is er meertaligheid door bepaalde programma's waarin men ook Engels en Frans gebruikt. Dat zijn allemaal vrij beperkte tranches. Ik denk niet dat de website Brussel Nieuws al ver staat op het vlak van meertaligheid. In de krant is de AGENDA wel degelijk een meertalige insteek in een Nederlandstalig blad. Vertrekkend van de huidige situatie wordt nu gekeken wat dat voor de crossmediale samenwerking betekent. Dat houdt ook verband met de budgetten. Bepaalde zaken zullen de komende maanden worden uitgerold, bij andere is het een kwestie van jaren. Voor een eventuele volledig drietalige website zijn er op dit ogenblik bijvoorbeeld geen middelen. Er zullen meer middelen worden ingezet om bepaalde items ook in het Frans en Nederlands te brengen, maar de insteek van Brussel Nieuws, al dan niet onder de naam Bruzz, zal wel degelijk Nederlandstalig zijn. De meertaligheid wordt stap voor stap bekeken. Voor het bereik van een van de doelgroepen, de expats, heeft meertaligheid wel degelijk nut. We moeten daarin dus het juiste evenwicht vinden.

Rond de AGENDA leeft een zekere vrees. Uit de briefing van VBM heb ik begrepen dat de AGENDA in de geprinte versie van het nieuwe medium wel degelijk nog aan bod komen, maar met de focus op hoofditems, must sees en interessante culturele invalshoeken die de redactie heeft uitgekozen, met telkens de verwijzing naar de volledige digitale AGENDA, die wel drietalig zal zijn. Er zal dus minder worden geïnvesteerd in gedrukt papier en meer in inhoud om de mensen naar de website te leiden. Alles wat er cultureel in Brussel gebeurt, staat in drie talen op die website.

We bekijken ook nog steeds met CultuurNet hoe we de culturele agenda vanuit Vlaams en Vlaams-Brussels oogpunt beter kunnen stroomlijnen. Daarnaast zijn er ook contacten met de Franse Gemeenschap om die AGENDA te versterken. Vergeet niet dat wij Vlaamse Brusselaars ooit met die AGENDA zijn begonnen omdat niemand anders het deed. Intussen heeft hij een bepaalde status en kwaliteit bereikt en die willen we behouden. Tegelijk gaan de gesprekken met de Franse Gemeenschap en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voort om de AGENDA niet alleen in onze eigen media meer zichtbaar te maken, maar ook om hem samen met de andere overheden te verbreden.

Ik besluit. Ik geef nu misschien niet alle gedetailleerde antwoorden op de vragen die zijn gesteld, maar over het overgrote deel van de onderwerpen die hier terecht zijn aangesneden, is wel degelijk goed en lang nagedacht. Vragen waarom bepaalde beslissingen zijn genomen, welke gevolgen ze hebben voor het globale medium en hoe kunnen we groeien, zijn daarbij wel degelijk beantwoord. De bottomline voor mij blijft nog altijd dat er een belangrijk en goed draagvlak is gecreëerd. Dat merken we ook aan de communicatie, die voor het eerst sinds lang rustig verloopt. Dat is zeer belangrijk, ook voor ons allemaal. Er blijven niet zoveel losse eindjes over. Het redactiestatuut blijft wel nog wat achter, maar ik ben het ermee eens dat het onlosmakelijk deel uitmaakt van deze operatie. Over alle zaken is nagedacht, al worden ze geleidelijk uitgevoerd. De timing voor de komende zes maanden en het komende jaar is bekend en zal u in hoge mate of misschien zelfs volledig geruststellen.

De voorzitter: Mevrouw Van de Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Voorzitter, zowel de minister als mevrouw Idrissi verwijst naar de rust die er heerst en het aanwezige draagvlak. Het feit dat nu relatief rustig wordt gereageerd, betekent niet dat alle onrust weg is en dat de veranderingen door iedereen enthousiast worden aanvaard. Dit plan is beter dan het vorige, maar de vragen en de bezorgdheid blijven. De huidige rust moet dan ook worden gezien als een vorm van respect vanwege heel veel personeelsleden die wel degelijk vooruit willen, en niet als volledige instemming met het plan. Die nuance moeten we maken. De bom barstte niet, maar dat betekent niet dat niemand vragen of bedenkingen heeft bij het plan.

Minister Sven Gatz: We moeten de onrust ook niet aanwakkeren.

Elke Van den Brandt (Groen): Dat doe ik ook niet. Ik heb het er ook moeilijk mee dat de gebeurtenissen in het voorjaar als 'hysterie' worden omschreven. Het was een signaal, een noodkreet vanwege de Brusselaars. Ik vond het hartverwarmend dat de Brusselaars duidelijk maakten dat men de handen van hun radio af moet houden. Ik ben blij dat dit signaal is gehoord. Het siert de minister dat hij openlijk toegeeft dat hij een inschattingsfout heeft gemaakt.

Heel wat van de gestelde vragen zullen ook in de hoorzitting aan bod komen. Mijn bezorgdheid met betrekking de agenda, het doelpubliek, de meertaligheid, de journalistieke kracht en de verschillen tussen de redacties blijft echter bestaan. Ik wacht echter de antwoorden af die de mensen van de Vlaams-Brusselse Media in de hoorzitting komen geven.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp·a): Voorzitter, aangezien mijn naam is gevallen, wil ik kort reageren. De noodkreet van de Brusselaars was inderdaad terecht. Hij werd dan ook door zowat iedereen bijgetreden, ook door de ministers. Het is inderdaad zeer vreemd dat men op een gegeven moment op een punt komt dat snel beslissingen moeten worden genomen. Op een gegeven moment krijg je het vorige plan niet meer uitgelegd, ook al zaten er goede punten in.

Het plan zal over meerdere jaren worden uitgerold. Het zou een illusie zijn om ervan uit te gaan dat volgende maand alles is opgelost. Mochten we dat doen, dan zouden we opnieuw een foute perceptie creëren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over Strategie 2025 – 63 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp·a): Op 16 juni stelde de Brusselse Regering in het Atomium haar Strategie 2025 voor: een sociaal-economisch relanceplan voor Brussel. In het plan staan 18 doelstellingen en 160 concrete acties om Brussel de komende 10 jaar te versterken. Het gaat van de jongerengarantie die elke jongere aan een job, stage of opleiding moet helpen, over het investeren in wijken, infrastructuur en openbaar vervoer, tot het beter samenwerken op vlak van onderwijs.

Het plan kan alleen worden uitgevoerd als het Vlaamse Gewest zich aan de doelstellingen verbindt. Groot was onze verbazing toen u, minister Gatz, die daar als mandaathouder van de Vlaamse Regering aanwezig was, als enige die Strategie 2025 niet ondertekende. Een aantal zaken moesten volgens u nog worden uitgeklaard, ook al was er voordien overleg gepleegd.

U werd hierover op 17 juni in het parlement ondervraagd. Uw antwoord was dat er wat tijd nodig was "om de operationele doelstellingen, die soms zeer gedetailleerd zijn en betrekking hebben op onze gemeenschapsbevoegdheden, verder te bekijken en uit te klaren, en om daar, nog meer dan vandaag het geval is, op dezelfde golflengte te komen."

Concreet gaat het hier "over specifieke en algemene zaken: Het is goed dat het nu in een plan wordt verankerd, dat het niet enkel gaat om bilateraal contact. We moeten nog met elkaar uitmaken wie welke scholen bouwt op welke plaats en wanneer voor welke groep kinderen. Hoe zorgen we dat aanbod en vraag in het onderwijs goed op elkaar worden afgestemd? Hoe maken we de Brusselse kinderen beter meertalig, via immersieonderwijs of andere technieken? Het zijn normale discussiepunten die we nu hebben en die we uitklaren. We zijn er al mee begonnen. Hoe kunnen we de VDAB beter afstemmen op Actiris? Het gaat over inhoudelijke punten, geen technische, wel praktische. Er is meer tijd nodig om in partnerschap dat allemaal op dezelfde lijn te krijgen. Dat is volstrekt niet abnormaal."

We zijn nu bijna drie maanden verder. Wat zijn de concrete knelpunten? In hoeverre is er al duidelijkheid over deze zaken? Is er al onderling overleg gepleegd met de verschillende actoren? Is er al een datum in zicht waarop Strategie 2025 wel kan worden ondertekend?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Het onderwerp van de vraag is Strategie 2025. Dat is een toekomstvisie op langere termijn, opgesteld op initiatief van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, in samenspraak met de Brusselse sociale partners.

De doelstelling is een strategie uit te zetten om over een termijn van tien jaar de economie en de tewerkstelling aan te zwengelen. Daarbij raakt men uiteraard aan de gemeenschapsbevoegdheden Onderwijs en Werk, althans het stukje opleiding dat tussen Onderwijs en Werk in ligt. De strategienota valt dan ook uiteen in twee pijlers: enerzijds een pijler 'puur gewest' en anderzijds een pijler die ook aan gemeenschapsmateries raakt. De twee pijlers zijn opgebouwd rond acht strategische doelstellingen, met per strategische doelstelling een variërend aantal beleidswerpen en per beleidswerf een variërend aantal operationele engagementen.

Voor het uitwerken van de tweede pijler werden de gemeenschappen gecontacteerd. Het zou ons te ver leiden om de discussie te openen of de gemeenschappen tijdig en gelijktijdig werden gevraagd om mee na te denken over de nieuwe strategie. Feit was dat, gegeven het tijds kader, de Vlaamse Regering oordeelde zich niet op dezelfde korte tijd te kunnen engageren op alle acht de strategische doelstellingen, maar vooral op de heel concrete operationele engagementen. Dat neemt niet weg dat de Vlaamse Regering het feit op zich van een strategie 2025, waarbij ook de gemeenschappen geraadpleegd werden, positief onthaalde. Dat was heel bondig de boodschap die we op 16 juni vanuit de Vlaamse Regering wensten te mee te delen.

Als u de volledige mededeling van de Vlaamse Regering met betrekking tot de knelpunten wilt lezen, raad ik u aan om het document van de Vlaamse Regering van 12 juni, VR 2015 1206 MED.0302/1, te raadplegen. Daarin staat onder meer per relevante doelstelling beschreven wat de Vlaamse Regering plant bij te dragen. We hebben dus wel degelijk ons huiswerk gedaan, waarin we als regering op de concrete vragen van de Brusselse collega's en de sociale partners uit Brussel een antwoord gegeven hebben.

We hebben dan ook gekeken wie of wat aanwezig kon zijn bij de ondertekening van het plan in het Atomium. Aangezien ik mijn coördinerende rol ter harte wil nemen, was ik ook graag aanwezig bij die voorstelling.

U vroeg of er al een concrete datum voor ondertekening is, mevrouw Idrissi. Ik heb het debat van 17 juni in het Vlaams Parlement nog eens in detail nagelezen. Het was niet de bedoeling – en ik heb daar op dat ogenblik ook geen suggestie toe gedaan – om het akkoord op latere datum wel te ondertekenen. Maar natuurlijk gaan we wel een hele reeks andere dingen doen. Een akkoord zoals dit heeft altijd zijn zwaktes en sterktes. Dat werd in het debat naar aanleiding van de actuele vraag op 17 juni vanuit meerdere hoeken opgemerkt. Ik heb hierover toen zelf ook het volgende gezegd: "Als een regering een dergelijk plan opstelt, (..) zeggen sommigen dat de doelstellingen te algemeen zijn en de termijn te lang. Als een regering zo'n plan niet heeft, zeggen ze dat er geen langetermijnvisie is." Ik voegde er ook aan toe dat de samenwerking op bilateraal vlak over heel concrete projecten – want daar gaat het in feite over – minstens even belangrijk was.

Het ondertekenen van het akkoord is dus geen fetisj. Ik denk ook niet dat die vraag momenteel leeft bij het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Belangrijker lijkt mij hoe de Vlaamse en Brusselse Regering willen samenwerken op die terreinen waar de gewest- en gemeenschapsbevoegdheden elkaar raken, in het kader van samenwerking hier en nu, maar ook samenwerking in de richting van 2025. Dat het gewest daarvoor een kader heeft uitgewerkt, juichen wij toe.

Ik zou niet te snel over knelpunten spreken. Er was veeleer een tijdsprobleem, waarbij men zeer snel gevraagd werd om overal mee akkoord te gaan. Met de uitgangspunten konden we over het algemeen wel akkoord gaan, maar met

betrekking tot de operationele antwoorden was het belangrijk dat onder de hoede van de minister-president en vooral door de concrete samenwerking van de ministers Crevits en Muylers met hun collega's in het gewest, nog een aantal dingen moesten worden uitgeklaard.

In de zonet vermelde mededeling van de Vlaamse Regering met betrekking tot de strategie Brussel 2025 staan heel wat bijdragen van de Vlaamse Gemeenschap, die perfect in lijn liggen met de door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest geformuleerde doelstellingen. De voornemens van de Vlaamse Regering zijn beleidswerpen die voor ons legislatuurbreed zijn. Mijn collega's in de Vlaamse Regering werken daar hard aan en zullen dat ook blijven doen, en dat steeds in een geest van samenwerking.

Ik geef enkele voorbeelden. De Vlaamse Gemeenschap is vanuit de vakbevoegdheden ook aanwezig op de taskforce voor de opvolging van de strategienota. Die taskforce is sinds 16 juni eenmaal samengekomen. We werken dus nog verder aan de Strategie 2025. Een tweede bijeenkomst staat intussen gepland. Het is de bedoeling dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, dat verantwoordelijk is voor het samenroepen en de voortgang van de taskforce, dat ook blijft.

Op bilateraal vlak geven de collega's van Onderwijs en Werk in de regering aan dat er verder samengewerkt wordt. Het kabinet Onderwijs en het Departement Onderwijs en Vorming zijn betrokken bij de subtaskforces 'stages' en 'alternerend leren'. Een aantal vergaderingen met de Nederlandstalige en Franstalige sociale partners hebben plaatsgehad. De Vlaamse Gemeenschap was daarop telkens vertegenwoordigd.

Het doel van de taskforce 'stage' is het voorzien in voldoende kwaliteitsvolle stageplaatsen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, uiteraard telkens in het kader van de respectieve onderwijssystemen langs Vlaamse en Franstalige zijde. In de taskforce 'alternerend leren' wordt bekeken hoe de Vlaamse conceptnota Duaal Leren zijn vertaling kan vinden in Brussel. Ook op het beleidsdomein Werk wordt goed samengewerkt tussen Vlaanderen en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, getuige daarvan het samenwerkingsakkoord van 1 juli met betrekking tot de werking van en de samenwerking tussen Actiris en de VDAB.

Door het nieuwe afsprakenkader blijft de VDAB Brussel, naast Bruxelles Formation, uiteraard bevoegd voor opleiding naar werk en krijgt hij er in een vorm van onderaanneming voor Actiris ook de bevoegdheid arbeidsbemiddeling bij voor die werklozen die voor het aanbod van de VDAB kiezen. Een Brusselse werkloze kan daardoor ook een beroep doen op de trajectbegeleiders en coaches van de VDAB Brussel. Dat is alvast een grote vooruitgang.

Ik heb u uitgelegd waarom en in welke omstandigheden de Vlaamse Regering vertegenwoordigd was op de voorstelling van Strategie 2025 op 12 juni. Mocht er sedertdien inderdaad niets meer gebeurd zijn, dan was dat een loutere aanwezigheidspolitiek geweest, maar ik heb toch aangegeven dat de concrete samenwerkingen vanuit de verschillende kabinetten van mijn collega's met de Brusselse strategische visie voortgezet worden en hier en daar al tot zeer concrete resultaten geleid hebben.

Dus een handtekening is soms belangrijk maar soms zijn een aantal concrete dossiers minstens even belangrijk, zo niet belangrijker. Het belangrijkste is dat er verder wordt samengewerkt.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp.a): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt me uitgebreid uitgelegd in welke omstandigheden en waarom u daar aanwezig was. Dit

is echter de wereld op zijn kop. Er is een plan, u zegt dat het een goed plan is maar dat een aantal concrete vragen nog niet zijn ingevuld. Maar u zegt ook dat u niet van plan was en bent om het te tekenen. Een handtekening is een engagement, dat betekent dat de Vlaamse Regering dit plan steunt en daar mee de schouders onder wil zetten.

Ik heb het verslag dat we in de plenaire vergadering hebben gevoerd erop nagelezen. Nu zeggen dat u dat niet zult tekenen, betekent zoveel als zeggen dat het engagement van de Vlaamse Regering ten aanzien van deze punten die in dat strategisch plan zijn opgenomen, wel heel erg lauw is, zo lauw dat het zelfs geen handtekening waard is.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord over Strategie 2025. U hebt in het begin van uw antwoord aangegeven dat u te ver zou uitweiden als u zou moeten zeggen of Vlaanderen tijdig werd betrokken bij de opstart van dat plan. Ik heb het verslag van de plenaire vergadering er ook nog eens bijgehaald en we weten dat Vlaanderen en cours de route, toen de trein al lang was vertrokken, op de trein is moeten springen.

Mevrouw Idrissi, overleg vereist daadwerkelijk overleg en samenwerking. Maar het kan ook niet zijn dat men iets oplegt aan Vlaanderen. Men had een traject opgestart zonder overleg en men wilde dat opleggen aan Vlaanderen. Dat was het probleem vanuit de Brusselse hoofdstedelijke regio.

Yamila Idrissi (sp.a): En daarom wordt het dus niet getekend. Dan is er dus wel een probleem.

Karl Vanlouwe (N-VA): Samenwerking vereist overleg en niet dat men iets oplegt. Dat was effectief het probleem. Inhoudelijk verschilt natuurlijk het plan van aanpak van de Brusselse Regering van dat van Vlaamse Regering. Het is zeker de bedoeling van beide regeringen om jobs te creëren. De Vlaamse Regering heeft dat al meermaals gezegd. Het enige verschil met wat de Brusselse Regering vooropstelt, is dat zij voor die jobs eigenlijk overheidsjobs zou willen invoeren. Dat is een fundamenteel verschil in politieke visie over hoe de werkloosheid in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest moet worden aangepakt. Ik vind dan ook dat de Vlaamse Regering niet zomaar op die trein moest springen. Er was trouwens ook discussie over de meertaligheid – het gebruik van beide landstalen – of over de talen die effectief zouden worden gebruikt. Ik meen me te herinneren dat er zelfs sprake van was om het Arabisch te promoten in plaats van het Nederlands.

In het plan dat bijna werd opgelegd, stond ook dat er werk moest worden gemaakt van die metropolitane gemeenschap die ook ongeveer gelijktijdig werd opgelegd en waarbij er evenmin sprake was van echt overleg en samenwerking. Iedereen weet dat Brussel geen nood heeft aan bijkomende structuren maar aan minder en vereenvoudigde structuren, in het belang van de Brusselse Vlaming en niet in het belang van de bestuurder, wat tot op heden te veel het geval was.

Vlaanderen heeft wel een eigen beleidsvisie op Vlaanderen, inclusief Brussel. Als die visie overeenstemt met het Brusselse plan, des te beter. Maar we moeten onze toekomstvisie voor Brussel alvast niet aanpassen aan het plan dat ons toen werd opgelegd. Momenteel wordt samengewerkt rond heel concrete projecten, wat in het verleden ook is gebeurd, en dat is uiteraard een goede zaak.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Idrissi, indien ik niet aanwezig was geweest bij de ondertekening, dan had u moord en brand geschreeuwd. Nu was ik wel

aanwezig en het is weer niet goed. Het zal waarschijnlijk nooit goed zijn. Wie wel heel tevreden was over mijn aanwezigheid, was uw collega en partijgenoot Pascal Smet, toch iemand die de waardering van een goede samenwerking inziet.

Ik zie ook geen probleem in een goede inhoudelijke samenwerking. Wanneer u echt geïnteresseerd bent in de voortgang van de inhoudelijke samenwerking in de vakgebieden Werk en Onderwijs, kunt u daar zeker verdere vragen over stellen aan minister Muyters en minister Crevits. U kunt dan zien waar wij concreet samenwerken. Een inhoudelijke samenwerking weegt voor mij minstens even zwaar, zo niet zwaarder dan symbolen zoals een handtekening.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp-a): Een handtekening is geen symbool, een handtekening is een engagement. Ik heb u niet gevraagd waarom u daar toen wel of niet aanwezig was, ik heb u een vraag gesteld over het vervolg, wat daar is gebeurd en of daar nog een handtekening zou komen. Ik denk dat de heer Vanlouwe een heel verhelderend antwoord heeft gegeven op de vraag waarom de Vlaamse Regering niet tekent. Ze wil zich niets laten opleggen door de Brusselse Regering, wil niets weten van de metropolitane gemeenschap en van meertalig onderwijs. Dat is de reden waarom er niet getekend wordt.

U zei daarjuist zelf: "Mevrouw Idrissi, ik zou oppassen met het woord 'knelpunten'". Ik wil u daarin nog volgen, maar als ik dit hoor, dan gaat het niet over knelpunten, maar over veel meer. Het gaat over fundamentele verschillen tussen de Vlaamse Regering en de Brusselse Regering: meertaligheid, meertalig onderwijs, de metropolitane gemeenschap. Zeg dat dan gewoon, probeer het niet te verbloemen door te zeggen: "Ik was aanwezig" of "Ik was niet aanwezig" en "Collega Pascal Smet was blij." Oké, als u blij bent dat u er mag aanschuiven zonder te tekenen... Ik zou als minister veel liever mijn handtekening onder dat document gezet hebben.

Minister Sven Gatz: Ik vind het jammer dat iemand die in zijn politieke bestaan altijd pleit voor samenwerking, er nu enkel plezier in scheidt om onrust te stoken tussen twee regeringen terwijl de regeringen over concrete punten wel degelijk heel goed samenwerken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de toepassing van het N-logo – 77 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, u nam samen met uw collega en collegevoorzitter Guy Vanhengel op vrijdag 29 mei 2015 de beslissing over het nieuwe N-logo dat de Vlaamse instellingen in Brussel in de verf moet zetten.

Uw nota aan de Vlaamse Regering zette veertien zogenaamde krachtlijnen uit rond het gebruik van het nieuwe N-logo in Brussel. In de nota kunnen we lezen dat: "wanneer de overheden van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie binnen hun eigen communicatiebeleid communiceren over beleid van de andere overheid, dit loyaal gebeurt en verwezen wordt naar de inspanningen van die andere overheid".

Daarnaast wordt ook vooropgesteld dat: "vanuit de Vlaamse Gemeenschap gewaakt zal worden over de herkenbaarheid van de link met de Vlaamse

Gemeenschap bij toepassingen voor organisaties die zowel door de Vlaamse Gemeenschap als VGC worden gesubsidieerd”.

Bij publicaties zoals de VGC-Scholengids stelt mijn partij zich toch vragen. Het is een document van 130 pagina's waarin we nuttige adressen in een minuscule lettertype krijgen en een verwijzing naar het Gemeenschapsonderwijs van de Vlaamse Gemeenschap en het onderwijssecretariaat van steden en gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap. Laat staan dat we behalve het N-logo nog ergens het logo van de Vlaamse Gemeenschap, de gestileerde Vlaamse leeuw, te zien zouden krijgen. Voor het overige lijkt het alsof de Vlaamse Gemeenschap zich niet bezighoudt met het onderwijs in de hoofdstad, het lijkt alsof uw partijgenoot in de VGC de 590 miljoen euro vanuit Vlaanderen vorig jaar zelf heeft geïnvesteerd in het Vlaams Brussels onderwijs. Tot mijn spijt, minister, komt dit niet erg loyaal over.

Jammer genoeg is deze folder niet het enige voorbeeld. Wat betreft de gebouwen van instellingen die wegens hun werkings- of infrastructuursubsidies zowel onder de bevoegdheid en aansturing van de Vlaamse Gemeenschap en de VGC vallen, zou naast het N-logo ook een: "bijkomende signalisatie uitgewerkt worden die binnen de krachtlijnen van de huisstijl 'Verbeelding Werkt' verwijst naar de Vlaamse Gemeenschap”.

We zijn bijna vier maanden na deze beslissing. Het lijkt me dan ook dat de tijd rijp is voor een eerste tussentijdse evaluatie. Dergelijke folders worden ondertussen heel breed verspreid in Brussel bij ouders en kinderen en iedereen die gebruik maakt van het Vlaams netwerk in Brussel. Als geregeld bezoeker van de gemeenschapshuizen in Brussel zoals De Zeyp en De Kroon, stel ik vast dat het N-logo heel uitvoerig wordt gebruikt op meerdere plaatsen. Ik stel echter ook vast dat het tweede deel van de afspraak niet op een correcte manier wordt uitgevoerd.

Ik wil u daarom de volgende vragen stellen over de uitrol en de toepassing van dit beleid. Hoe hebt u de uitrol en toepassing van het nieuwe N-logobeleid aangepakt? Zijn bijvoorbeeld alle instellingen en organisaties ingelicht over de richtlijnen, over de afspraak? In hoeverre zijn er reeds aanpassingen uitgevoerd aan gebouwen van instellingen om te voldoen aan de krachtlijnen van het nieuwe N-logobeleid conform uw nota aan de Vlaamse Regering, met name aangaande de "bijkomende signalisatie" die in de afspraak vermeld staat? Hebt u een planning opgesteld voor de gebouwen die een dergelijke signalisatie nog moeten krijgen?

Onzes inziens werden deze afspraken niet gevolgd in publicaties zoals de drietalige VGC-Scholengids, de tweetalige VGC-Vakantiegids Herfst-Kerst 2015 en de tweetalige VGC-Sportgids 2015-2016, die allemaal gepubliceerd werden na 29 mei 2015, toen u de afspraken hebt gemaakt met uw collega van het VGC-college. Ik betreur dat. Zijn volgens u de aangehaalde VGC-publicaties conform de beslissing? Zo ja, kunt u dat toelichten? Zo nee, wat zult u ondernemen om dit recht te zetten?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, mijnheer Vanlouwe, uw vraag bouwt verder op uw vraag om uitleg van 17 juni in deze commissie. Conform wat ik toen heb gezegd, werden er intussen verschillende stappen vooruit gezet.

Ik recapituleer eerst kort en vat de essentie van het verhaal samen. De Vlaamse Regering en het VGC-College namen op respectievelijk 29 mei 2015 en 28 mei 2015 de principiële beslissing om een op elkaar afgestemd merkenbeleid te voeren waarbij een gestileerde 'N' het hoofdlogo is. Het nieuwe hoofdlogo moet de herkenbaarheid van het Vlaams beleid, de aanwezigheid, de investeringen, van de Vlaamse Gemeenschap en de VGC vergroten en het netwerk van gemeenschapinstellingen promoten en zichtbaar maken.

De invoering van de nieuwe huisstijl gebaseerd op het N-logo zal gefaseerd en geleidelijk verlopen, zoals dat ook gebeurt met de implementatie van het Vlaamse merkenbeleid. Ook daarvoor zijn we niet over één nacht ijs gegaan: een aantal instellingen van openbaar nut in onze Vlaamse invloedkring zijn pas 1 tot 1,5 jaar later in het Vlaams merkenbeleid volledig ingekanteld.

De afspraak met het VGC-College is dat zowel de Vlaamse Regering als het College – volgens het kader gecreëerd dankzij de nota's goedgekeurd door de Vlaamse Regering en het VGC-College – de eigen communicatie zelf concretiseren in een huisstijl en zorgen voor de uitrol. Op het vlak van de gezamenlijke communicatie wens ik afspraken met de VGC te maken. Ik gaf een opdracht aan mijn administratie om samen met de administratie van de VGC deze gezamenlijke communicatie op elkaar af te stemmen en een voorstel van huisstijl en afspraken uit te werken. Voor die gemeenschappelijke communicatie zijn de volgende passages uit de regeringsbeslissing van belang. Ten eerste: op de gebouwen van de instellingen die vanwege werkings- of infrastructuursubsidies zowel onder de bevoegdheid en aansturing van de Vlaamse Gemeenschap als van de Vlaamse Gemeenschapscommissie vallen, zal een bijkomende signalisatie worden aangebracht die volgens de krachtlijnen van de huisstijl 'Verbeelding Werkt' verwijst naar de Vlaamse Gemeenschap en indien gewenst ook naar de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Ten tweede: de toepassingen voor organisaties die zowel door de Vlaamse Gemeenschap als de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gesubsidieerd, worden nog uitgewerkt. Het N-logo is hierbij het hoofdlogo. De Vlaamse Gemeenschap zal daarbij waken over de herkenbaarheid van de link met de Vlaamse Gemeenschap. Vertrekpunt daarbij is het Vlaams merkenbeleid en de bijhorende huisstijl.

Bij de uitrol van het nieuwe N-logo ligt de nadruk op het informeren, betrekken, begeleiden en overtuigen van overheids- en middenveldorganisaties, in plaats van het verplichten. Ik hecht immers veel belang aan het creëren van een draagvlak. Het logo zal geleidelijk in het straatbeeld en op de communicatiedragers van de overheden en instellingen opduiken. Laat ons in dit dossier stap voor stap vooruitgaan. Momenteel ligt de bal in het kamp van de administraties, die een voorstel zullen uitwerken. Op basis van hun input zullen de politieke niveaus de verdere stappen bepalen. We zijn in het voorjaar 'politiek-principieel' geland in een dossier dat lang was geblokkeerd. We kunnen nu niet verwachten dat de volledige implementatie nog snel voor het eind van het jaar zal zijn afgerond.

Ik zie de verdere implementatie van het N-logo om twee redenen als een legislatuurbreed, langdurig verhaal. In de eerste plaats moet, zoals reeds gezegd, de nadruk liggen op het creëren van een draagvlak. In de tweede plaats is er aan dit verhaal ook een kostenplaatje, dat ik het liefst wil spreiden over meerdere begrotingsjaren. De implementatie van de Vlaamse huisstijl gebeurde volgens hetzelfde principe: een spreiding in de tijd, met om te beginnen de uitputting van de bestaande stocks, om begrotingsredenen.

Ik heb nog geen initiatief genomen aangaande bijkomende signalisatie. In eerste instantie moeten de betrokken organisaties uit de onderwijs-, welzijns- en culturele sector op de hoogte gebracht worden van de plannen omtrent het N-logo. Intussen wordt aan Vlaamse kant ook gewerkt aan een huisstijlhandboek dat de richtlijnen zal bevatten. De teams merkenbeleid en coördinatie Brussel van de Vlaamse overheid organiseren in oktober interne informatiesessies voor de Vlaamse overheid gericht op de communicatieverantwoordelijken van de betrokken domeinen Cultuur, Welzijn, Onderwijs, Jeugd, Sport enzovoort. Ik verwijs ook naar een voorstel van decreet dat is ingediend met betrekking tot de normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie. Daarin zou onder meer de communicatie van instellingen die meer dan 50 procent subsidie van de Vlaamse overheid ontvangen, worden ingepast in het Vlaamse merkenbeleid. De Vlaams-Brusselse instellingen

die in dat geval verkeren, zullen logischerwijze onder dat decreet vallen. Dat is dus een factor waar ik rekening mee wil houden bij de implementatie van het N-verhaal in de hoofdstad.

Uit overleg tussen de kabinetten heb ik begrepen dat de VGC alle instellingen die momenteel over een 'N' beschikken, aanschrijft met de vraag of zij de bestaande 'N' willen vervangen. Dit is een uitnodiging vanwege de VGC, die uiteraard de scholen niet kan verplichten een 'N' als logo te gebruiken. Ik zal samen met minister Vanhengel bekijken hoe we concreet en met welke timing deze signalisatie kunnen afstemmen op de afspraken uit bovenvermelde nota van de Vlaamse Regering van 28 mei. Een andere vraag gaat over de planning. Op dit ogenblik zijn de administraties bezig met het detecteren van de gebouwen. De lijst is nog niet gefinaliseerd.

Ten slotte vraagt u of drie recente publicaties van de Vlaamse Gemeenschapscommissie qua huisstijl conform de beslissing van de VGC en de Vlaamse Gemeenschap zijn. Het antwoord daarop is grotendeels bevestigend. Het gaat hier om drie eigen 'corporate' publicaties van de VGC, waarop de eigen huisstijl kan worden toegepast, in casu het N-logo. De VGC gaat in dit N-verhaal een stapje verder dan de Vlaamse overheid, wat, gezien de institutionele positie van die overheid, ook logisch is. De VGC koppelt dit N-merkenbeleid aan een vernieuwde huisstijl. De VGC baseert haar identiteit op het nieuwe N-logo en gebruikt die zowel voor de eigen organisatiecommunicatie als voor de eigen overheids- en gemeenschapscommunicatie. Ik herhaal dat de VGC institutioneel geen deel uitmaakt van de Vlaamse overheid en het Vlaamse merkenbeleid niet hoeft over te nemen.

Ook het vorige logo van de Vlaamse overheid – het leeuwtje en vijf gele horizontale strepen – werd niet door de VGC gebruikt. De drie publicaties waarnaar u verwijst, verschenen ook de voorbije jaren, en ook toen werd daarop geen logo van de Vlaamse overheid vermeld. Maar ik vermoed dat uw vraag eerder slaat op de afspraak in de nota van de Vlaamse Regering waarin staat dat ook in de eigen communicatie van de VGC en/of de Vlaamse Gemeenschap een zekere vorm van loyaliteit zal blijken als een 'eigen communicatiedrager' verwijst naar het beleid van het andere bestuursniveau. Ik heb, wat deze wederzijdse loyaliteit betreft, geen vrees. Er is een goede entente met collegevoorzitter Guy Vanhengel en het VGC-College. Ik wil gerust de drie brochures die u vermeldt, samen met hem bekijken in functie van de vraag of die al dan niet voldoende aan de afspraak voldoen. Weet ook dat de beslissing van de Vlaamse Regering en het College met betrekking tot het N-logo pas eind mei is genomen en dat brochures die betrekking hebben op het werkjaar 2015, meestal al veel vroeger worden gedrukt.

Besluit: wij volgen het regeerakkoord, wij volgen de afspraak van eind mei. We zullen die ook implementeren. Ik moet u echter in de praktijk van het bevestigen van logo's, van borden, het zorgen voor het naleven van afspraken binnen de publicaties wel wat meer tijd vragen, omdat het allemaal in een machine tussen administraties en mensen binnen administraties terechtkomt die de juiste richtlijnen moeten krijgen. Mocht de Vlaamse huisstijl 'Verbeelding werkt' op vier maanden tijd geïmplementeerd zijn, zou ik zeggen: we lopen achter. We zullen het op hetzelfde ritme doen. We zullen de gemaakte afspraken respecteren. Ik heb die gewoonte en ben niet van plan om van een goede gewoonte af te wijken.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Niets is zo gevoelig als symbolen. Dat weet u ook. Ik kan alleen maar vaststellen dat twee partners een afspraak hebben gemaakt over communicatie, logo's en het gebruik ervan en dat bij het eerste concrete geval waar dit van toepassing van was, eigenlijk maar één onderdeel van de afspraak werd nageleefd.

U verwijst naar de drie verschillende brochures. Ik heb ze bij me, onder andere de Scholengids. U zegt dat de afspraak dateert van eind mei en dat iets in druk geven een proces is dat veel langer loopt. Het is natuurlijk bijzonder merkwaardig om dan vast te stellen dat het N-logo wel prominent aanwezig is terwijl op dat ogenblik de afspraak nog niet is gemaakt. Het gaat hier over onderwijs. Vlaanderen investeert in Brussel. De Vlaamse aanwezigheid in Brussel komt vooral tot uiting via het onderwijs, waarbij de VGC in haar middelen tot communicatie geen gebruikmaakt van het logo dat nochtans heel uitdrukkelijk was afgesproken. Ik denk dat het argument dat het reeds in druk was gegeven niet opgaat, want het N-logo, het eerste onderdeel van de afspraak, werd uiteindelijk wel gebruikt. Het tweede onderdeel van de afspraak, namelijk verwijzen naar het logo van de Vlaamse Gemeenschap, werd niet nageleefd. We kunnen ons dus afvragen of daar wederzijdse loyaleit is.

Ondertussen ben ik er ook van op de hoogte – u kunt het lezen op www.brusselnieuws.be – dat men ook in de naamgeving van de VGC probeert afstand te nemen van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Gemeenschapscommissie of bepaalde strekkingen daarbinnen willen eigenlijk afstand doen van het etiket Vlaams en proberen zich nu als een Nederlandstalige gemeenschapscommissie te profileren. Ik heb dit ook nog maar in de loop van deze commissie vernomen. Ik kan alleen maar vaststellen dat er geen wederzijdse loyaleit is en dat men om onbegrijpelijke redenen – daadwerkelijk onbegrijpelijke redenen – een bepaalde aversie lijkt te hebben van de Vlaamse Gemeenschap. Ik begrijp dit absoluut niet, omdat iedereen weet wat de meerwaarde is van Vlaanderen, van een Vlaamse Gemeenschap in Brussel.

Wanneer men afspraken maakt met betrekking tot zichtbaarheid, moet men die ook op een correcte en loyale manier uitvoeren. Ik hoop dat u daadwerkelijk fors zult reageren bij uw collega-minister Vanhengel. Het gaat over een Scholengids en over andere gidsen. Het gaat over gebouwen. Het gaat heel duidelijk over die zichtbaarheid van Vlaanderen in Brussel. Wij moeten absoluut geen schaamte hebben over de gemeenschap waartoe wij behoren. Wij mogen dat klaar en duidelijk tonen. We mogen dat ook blijven tonen aan onze kinderen in de scholen. Dan vraag ik echter ook dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de bestuurders daar ook die verantwoordelijkheid opnemen en in nauw overleg met u en de Vlaamse administratie die afspraken op een correcte manier uitvoeren.

Ik zal dit verder opvolgen. Ik hoop dat u zult reageren tegenover uw collega, collegevoorzitter Vanhengel. Dit kan gewoonweg niet. Afspraken zijn er om na te leven. Afspraken moeten worden nageleefd op alle communicatiedragers. Er moet een wederzijdse loyaleit zijn. Het moet ook gebeuren op de infrastructuur. Men moet hier niet doen alsof de Vlaamse Gemeenschap niet aanwezig is in Brussel. Ik zal de meerwaarde van de Vlaamse Gemeenschap blijven benadrukken. Wanneer men de Vlaamse Gemeenschap weg wil uit Brussel, dan moet men dat klaar en duidelijk zeggen. Dat zijn nefaste gevolgen voor Vlaanderen. Wanneer men de symboliek niet aanvaardt en vanuit Brussel een derde gemeenschap – geen gewest, maar een gemeenschap – wil maken, dan moet men dat ook klaar en duidelijk zeggen. Ik ben daar absoluut tegenstander van en ik denk u ook. Ik stel echter vast dat er in Brussel bepaalde krachten aanwezig zijn die dat verder proberen te bewerkstelligen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Minister, ik wil u heel duidelijk maken dat ik niet fors zal reageren, maar dat ik wel de afspraken zal naleven. Wat bedoel ik daarmee? Ik zal het nog eens herhalen. Wanneer men ziet dat de implementatie van een huisstijl binnen één instelling, de onze, verschillende maanden in beslag neemt, om niet te zeggen over een jaar heen wordt getild, dan zal de afsprakennota over

een huisstijl die door twee overheden wordt gedeeld niet korter zijn. Ik zal de afspraken nakomen. Er is ook geen enkele aanwijsbare reden om te vermoeden dat de VGC die afspraken niet wil nakomen. Het document waarnaar u verwijst is een document dat in de raad van de VGC zal worden besproken als een discussienota. Ik doe daarover verder geen uitspraken. Het is minstens een intellectueel debat waard. Dan zullen we wel zien.

De afspraken zullen worden nagekomen. We hebben die gemaakt. Ze zijn belangrijk. U mag dat zeker van nabij opvolgen.

Tegelijkertijd wil ik u toch meegeven dat niet iedereen daar evenveel wakker van ligt. Wat bedoel ik daarmee? Ik ken de waarde van symbolen. Symbolen zijn belangrijk. Niet iedereen hecht er echter evenveel belang aan. Nogmaals: de afspraken zullen worden nagekomen.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Dat de Vlaamse Regering de afspraken nakomt, betwijfel ik niet. Ik hoop echter dat het VGC-college ook de afspraken zal nakomen. De eerste signalen hierover zijn alleszins niet positief. We zullen dat in de toekomst zien. Ik vraag u uitdrukkelijk om toch te reageren. Het gaat om uw partijgenoot. Dat zou het eigenlijk moeten vergemakkelijken. Maar dat zou het ook moeten vergemakkelijken om de afspraken langs beide zijden op een correcte manier na te leven.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.